Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul II—Nr. 153
Vineri 14 oct. 1955

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R.P.R.

Pentru folosirea întregii capacități de lucru a mijloacelor mecanizate la arături și însămînțări

Bătălia pentru asigurarea unei producții agricole mari în anul ce vine este în toi în toate regiunile țării. Lucrările de însămînțare a griului și secarei, arăturile adinci de toamnă pentru însămînțările de primăvară se execută într-un ritm tot mai intens. In primele rînduri ale luptei pentru recolte bogate ce se desfășoară larg pe ogoarele patriei, pășesc mecanizatorii. Fiind hotărîți să execute un volum mult sporit de lucrări de bună calitate, ei inițiază și introduc în practică metode înaintate de organizare a lucrului și exploatare a utilajului, în scopul realizării unor indici de productivitate ridicați.

Folosind condițiile de climă deosebit de prielnice, mecanizatorii de la multe S.M.T.-uri și gospodării agricole de stat din regiunile Galați și Constanța depășesc viteza zilnică de lucru planificată prin folosirea cu randament înalt a tractoarelor și mașinilor. Cu ajutorul unui cuplu de 3 semănători, tractoriștii din brigada condusă de Streinu Vasile de la S.M.T. Făurei, regiunea Galați, au însămînțat în 4 zile 150 ha cu griu și 22 ha cu orz de toamnă. Tractoriștii fruntași Constantin Paraschiv și Mihail Negoiță de la S.M.T. Mihai Viteazu, regiunea Constanța, — care au realizat pînă acum cu fiecare tractor cîte 1.000 de hantri — au terminat arăturile și însămînțările la gospodăria colectivă din comuna Istria cu 5 zile înainte de termen.

Aceste exemple demne de urmat și multe altele asemănătoare nu trebuie să ne facă să trecem cu vederea lipsurile care încă mai există în exploatarea parcului de mașini și tractoare. In multe S.M.T.-uri se constată nepreocupare, lipsă de răspundere și neglijență în ce privește asigurarea condițiilor necesare funcționării neîntrerupte și cu randament înalt a tuturor tractoarelor și mașinilor agricole aflate în exploatare. Datorită unui șir întreg de deficiențe tehnice și organizatorice, la multe brigăzi nu se realizează pe fiecare schimb nici măcar normele de lucru planificate. S.M.T.-Adjud, regiunea Bîrlad, de pildă, din cele 1.820 ha planificate a fi arate pentru însămînțări de toamnă, pînă mai zilele trecute nu executase această lucrare decît pe o suprafață de 500 ha; iar din 1.500 ha contractate spre a fi însămînțate, însămînțase doar 124 ha. Fiind reparate de mîntuială și neîngrijite cum trebuie, multe dintre tractoare se defectează pe brazdă, încetinindu-se astfel lucrul ore și chiar zile întregi. La acest S.M.T., mare parte din utilajul agricol nu poate fi întrebuințat, deoarece n-a fost încă reparat. Mai bine de jumătate dintre semănători — avînd tuburi defecte sau lipsă — zac în ograda stațiunii, în timp ce tractoriștii de la brigăzile aflate în cîmp așteaptă cu nerăbdare sosirea semănătorilor spre a putea începe semănatul.

Situații asemănătoare cu cea de la S.M.T. Adjud mai există, din păcate, și în alte S.M.T.-uri și G.A.S.-uri. Este absolut necesar să se pună capăt lipsurilor și deficiențelor care împiedică folosirea completă și cu randament înalt a mijloacelor mecanizate.

Nu trebuie uitat nici un moment că S.M.T.-urile și gospodăriile agricole de stat au de executat în această toamnă un volum de lucrări mult mai mare decît cel din anii trecuți, că, pentru efectuarea însămînțărilor la timpul potrivit, un rol hotărîtor îl are folosirea întregii capacități de lucru a tractoarelor, mașinilor și a atelajelor existente.

Menținerea în perfectă stare de funcționare a mijloacelor mecanizate pe întreaga durată a campaniei de toamnă este o condiție de bază pentru folosirea capacității reale de lucru a utilajului agricol. In acest scop, mecanizatorii trebuie îndrumați și sprijiniți să aplice cu strictețe normativul de îngrijiri tehnice și periodice; să conducă și să exploateze cu pricepere și răspundere tractoarele și mașinile încredințate. Inițiativa brigăzii a X-a de la S.M.T. Gătaia, regiunea Timișoara, de a îngriji exemplar motorul spre a nu se pierde nici o zi și nici o oră bună de lucru din cauza defecțiunilor, trebuie îmbrățișată și aplicată de către toți mecanizatorii. Conducerile S.M.T. și G.A.S. sînt datoare să creeze condiții ca fiecare tractor să lucreze cu întreaga sa capacitate de lucru. Brigăzile de tractoare trebuie să aibă la îndemînă sculele necesare executării îngrijirilor tehnice, un minimum de piese de schimb de mare uzură, cantități suficiente de carburanți și lubrifianți. Prin înființarea de ateliere mobile bine utilate și încadrate cu mecanici pricepuți, fiecare S.M.T. va asigura înlăturarea grabnică a defecțiunilor ivite în timpul lucrului.

Alcătuirea și folosirea a cît mai multe cuplaje de mașini, organizarea lucrului în două schimburi, aplicarea graficului orar sînt metode înaintate de exploatare a utilajului și organizare a muncii, cu ajutorul cărora mecanizatorii pot realiza indici de productivitate ridicați. Prin alcătuirea și folosirea cuplurilor de 2-3 semănători sau formate din cultivator, semănătoare și grapă, ca și prin adăugarea celei de a 4-a trupițe la plugul „Ilie Pintilie", este întrebuințată întreaga putere de tracțiune a tractorului, iar productivitatea muncii crește simțitor. In campania agricolă actuală, trebuie folosite peste tot cuplajele de semănători, așa cum lucrează mecanizatorii de la S.M.T. Hagieni, unde această metodă este aplicată cu succes de fiecare tractorist.

Toamna, vremea este foarte schimbătoare, iar zilele tot mai scurte. In asemenea condiții, folosirea din plin a fiecărei ore din timpul prielnic are o mare importanță. In acest scop, este recomandat să se organizeze — acolo unde există posibilități — munca în două schimburi la cît mai multe tractoare, pentru ca acestea să lucreze din plin zi și noapte, fără întrerupere. In această privință, trebuie urmat exemplul mecanizatorilor de la S.M.T. Sighișoara, care, aplicînd inițiativa muncitorilor petroliști de la sonda nr. 1109 din Moinești, lucrează sub lozinca: **„Să ridicăm activitatea schimbului de noapte la nivelul schimbului de zi"**. Pentru buna desfășurare a muncii se cere ca în schimbul de noapte să fie repartizați tractoriști dintre cei mai calificați, cu experiență în muncă, iar pregătirea terenului, îngrijirea tractoarelor și verificarea instalației electrice să se facă în timpul zilei.

Deosebit de bune rezultate pot fi obținute în exploatarea utilajului prin folosirea metodei graficului orar. Organizîndu-și lucrul după această metodă la arat, cultivat, semănat și boronit, tractoristul Florea Trif de la S.M.T. Orțișoara, regiunea Timișoara, a realizat în campania de primăvară aproape 4 planuri de producție.

Pentru a aplica cu rezultate bune metoda graficului orar la semănat, de pildă, este absolut necesar ca tractoarelor să li se asigure o funcționare perfectă, tractoriștii să conducă agregatele cu pricepere, semințele să fie aduse din timp la capătul tarlalelor, iar umplerea cutiilor semănătorilor să se facă din mers.

Dar, oricît de bine ar fi organizată munca și îngrijite mașinile, tractoarele nu vor putea lucra cu randament sporit dacă vor fi nevoite să facă deplasări foarte dese de la o comună la alta sau de la o tarla la alta, irosind astfel timp prețios și carburanți. Spre a se evita acest neajuns, în S.M.T.-urile rămase mult în urmă cu acoperirea sarcinii de plan trebuie să se desfășoare o muncă intensă în vederea încheierii grabnice a contractelor pentru un volum cît mai mare de arături și însămînțări în comunele unde brigăzile au fost repartizate inițial.

Lucrînd după metodele înaintate, îngrijind bine și exploatînd rațional mijloacele mecanizate și îndeplinind angajamentele luate în întrecerea socialistă desfășurată în cinstea zilei de 7 Noiembrie și a Congresului P.M.R., mecanizatorii din S.M.T. și G.A.S. vor izbuti să execute în campania agricolă de toamnă un volum sporit de lucrări de bună calitate, contribuind astfel la ridicarea producției agricole.

Muncă rodnică la însămînțări și arături

● In ultimele zile, ritmul însămînțărilor de toamnă a fost mult intensificat în regiunea Timișoara. In raionul Deta, raion fruntaș pe regiune, au fost însămînțate peste 7000 ha cu griu și orz și au fost executate arături pentru însămînțări pe o suprafață de 16.000 ha.

● Colectiviștii din comuna Ziduri, raionul R. Sărat, regiunea Ploești, sînt fruntași pe raion la însămînțările de toamnă. Ei au însămînțat pînă acum cîteva zile 100 ha cu griu și 10 ha cu secară. In întrecerea socialistă ce se desfășoară între brigăzi, fruntașă este brigada I, condusă de Iordache Olteanu, care a însămînțat 40 ha cu griu, din care 20 ha în rînduri încrucișate.

● Organizîndu-și munca în două schimburi, mecanizatorii din gospodăria de stat din Zăicești, regiunea Suceava, au terminat de arat, grăpat și discuit cele 446 ha planificate pentru însămînțările de toamnă cu două zile înainte de termen. Tractoriștii Decebal Miron, Ion Bejenaru, Carol Sterppel, Ion Frunză, Ion Durneac și Marin Gingă din schimbul de noapte au obținut cu regularitate depășiri de normă între 22—27 la sută.

Și la însămînțări vrednicii tractoriști din această gospodărie de stat obțin importante succese. Astfel, tractoristul Constantin Hodilei, lucrînd cu un agregat compus din trei semănători, însămînțează zilnic în 10 ore cîte 16—17 hectare.

Să intensificăm ritmul lucrărilor agricole de toamnă

In întreaga țară se desfășoară acum lucrările de recoltare a culturilor tîrzii și a însămînțărilor de toamnă.

Anul acesta, recolta de porumb, sfeclă de zahăr, cartofi și struguri este foarte bună. Aceasta implică mai multă grijă și o mai bună organizare a lucrărilor, pentru a se evita pierderile la recoltare și totodată pentru ca însămînțările de toamnă să se facă la un nivel agrotehnic mai înalt decît în anii trecuți.

Prin planul de măsuri al Partidului privind buna organizare și executarea lucrărilor agricole de toamnă, s-a atras din vreme atenția organelor de stat de la regiuni, raioane și comune, că volumul de lucrări din toamna aceasta cere eforturi mai mari decît în alți ani și că este necesar să se folosească în mod organizat, de la început, toate forțele de lucru.

Cu toate acestea, se constată că ritmul recoltărilor și al însămînțărilor este nesatisfăcător față de timpul înaintat.

Astfel, regiunile Ploești, București, Bîrlad, Bacău, Stalin au rămas mult în urmă atît la recoltări cît și la însămînțări. Unele regiuni ca Suceava, Craiova și Pitești, unde porumbul a fost recoltat în proporție de 65—75 la sută, însămînțările de toamnă au fost neglijate, realizîndu-se abia 7—13 la sută din plan.

Alte regiuni cum sînt Constanța și Galați, au realizat însămînțările de toamnă în proporție de 44 și respectiv 80 la sută, dar au rămas în urmă cu recoltarea culturilor tîrzii. In aceste regiuni, recoltarea culturilor de porumb — în majoritatea lor ajunse la maturitate — s-a făcut în proporție de 5 la sută.

Exemplele de mai sus, arată că măsurile luate de organele locale de stat au fost unilaterale.

Față de această situație, se impune folosirea tuturor forțelor de lucru, repartizarea lor pe feluri de lucrări, astfel ca recoltările și însămînțările de toamnă să se desfășoare paralel și cu toată intensitatea.

Terenurile destinate însămînțărilor de toamnă ocupate încă de culturi trebuie să fie eliberate cu precădere. Recoltarea porumbului trebuie să se facă prin tăierea cocenilor împreună cu știuleții. Recolta trebuie să fie de îndată transportată în gospodării, astfel ca terenul eliberat să poată fi în scurt timp arat și însămînțat.

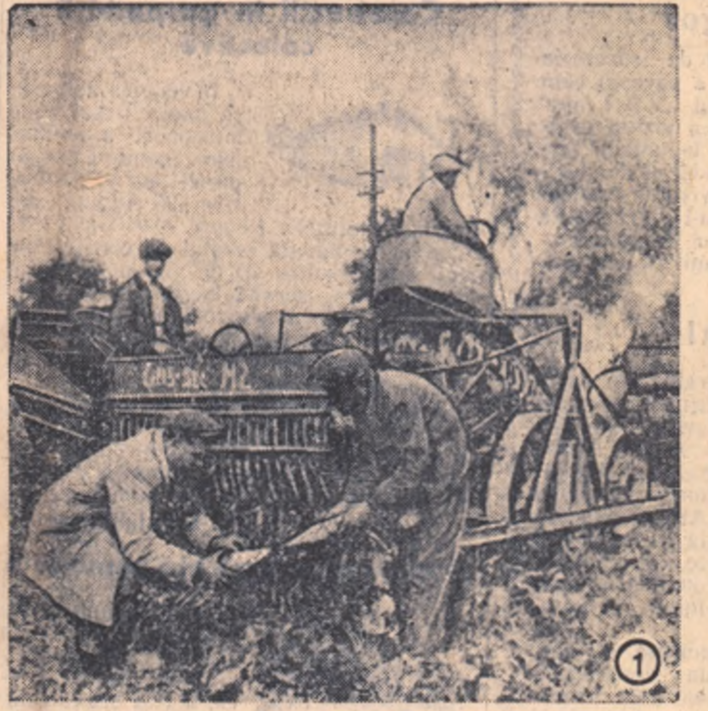
Pentru grăbirea însămînțărilor trebuie folosite și terenurile eliberate prin recoltarea cartofilor, sfeclei de zahăr, etc. In regiunile unde griul nu poate fi semănat după cele mai bune plante premergătoare, iar vegetația porumbului este mai întîrziată, se vor folosi terenurile care au fost ocupate cu păioase. Nu se vor face însă însămînțări pe terenurile care sînt infestate de buruieni sau dăunători.

O mare atenție trebuie acordată calității lucrărilor de însămînțări. In acest scop toate organele locale de stat și în deosebi organele tehnice agricole trebuie să dea țărănimii muncitoare îndrumări permanente și concrete la fața locului.

Prin folosirea întregii capacități de lucru a tractoarelor și mașinilor agricole, organizarea lucrului în două schimburi, a cuplajelor de mașini și angrenarea tuturor atelajelor existente, să terminăm la vreme însămînțările de toamnă, să punem baza unei recolte bogate în anul viitor.

Rodul bogat al culturilor trebuie cules fără întîrziere!

Cu ajutorul mașinilor agricole de mare productivitate

— Vom termina curînd recoltatul sfeclei, pare că spune combinerul Mihai Ghimpă, tovarășului Al. Obadă, directorul G.A.S. Săcueni, raionul Roman, regiunea Iași. Intr-adevăr, combina S.K.E.M.-3 recoltează în fiecare zi sfecla de zahăr de pe o suprafață de 8 ha. (1)

La G.A.S. Săcueni și recoltatul cartofilor se face cu mijloace mecanizate. Tractoristul Nichita Mihai recoltează cu ajutorul unei combine sovietice cîte 10 ha de cartofi pe zi. (2)

Recoltează și însămînțează de zor

Indrumați de tehnicienii agronomi de la punctul agricol și mobilizați de sfatul popular al comunei, țăranii muncitori din Giurgioana, raionul Zeletin, au început recoltatul porumbului îndată ce acesta s-a copt. Pentru a elibera mai repede terenul de recoltă și a-l pregăti în vederea însămînțărilor de toamnă, ei au tăiat cocenii cu știuleți cu tot de pe o suprafață de 930 ha. Cocenii tăiați au fost transportați în aceeași zi în gospodărie, după care știuleții au fost curățiți de pănușe.

Pe terenurile astfel eliberate, țăranii muncitori din Giurgioana au și însămînțat cu griu peste 200 ha. Printre fruntașii în muncile de recoltat și însămînțat se numără deputații Ilie Marin și Irimia Ion, exemplul lor fiind urmat de țăranii muncitori Niculae Petrea, Costică Criham, C. Diaconu, Ion Gotoc și alții.

Cezar Duță
corespondent

Noi mașini sovietice pentru recoltarea culturilor de toamnă

Pe ogoarele țării noastre sînt folosite în muncile agricole din toamna aceasta două noi mașini fabricate în U.R.S.S.: combina K.U-2 pentru recoltarea porumbului și combina K.K.R.-2 pentru recoltarea cartofilor.

Combina K.U.-2 este cel mai nou tip de mașină pentru mecanizarea recoltării porumbului adusă în țara noastră din Uniunea Sovietică și dată în exploatare la unele gospodării agricole de stat. Această mașină permite executarea mecanizată a tuturor fazelor procesului tehnologic de recoltare a porumbului: tăiatul plantelor, detașarea și depănușarea parțială a știuleților, colectarea lor în buncăr, tăierea tulpinilor pentru însilozare, stringerea materialului tocat în colector. Ea este tractată și acționată de tractorul K.D.-35 sau de tractorul D.T.-54. Productivitatea combinei K.U.-2 pentru distanța între rînduri de 70 cm este de 0,7 ha pe oră, iar pentru distanța de 90 cm, de 0,85 ha pe oră.

Tot gospodăriile agricole de stat folosesc pentru prima oară combina K.K.R.-2 la recoltarea cartofilor. Recoltarea acestei culturi trebuie executată într-un termen scurt, fără pierderi și fără vătămarea tuberculilor. Toate acestea pot fi realizate cu combina K.K.R.-2 care execută întreg complexul de lucrări de recoltare a cartofilor: sapă, sfărîmă bulgării, cerne pămîntul și separă tuberculii de vrejuri. Combina K.K.R.-2 recoltează concomitent cartofii aflați pe două rînduri cu distanța între ele de 70 cm. Productivitatea ei este de 3-5 ha pe zi. Prin introducerea acestei mașini perfecționate în lucrările agricole se asigură recoltarea la timp și în bune condiții a bogatelor recolte de cartofi din țara noastră.

Bogată recoltă de sfeclă de zahăr

Incă din primăvară, numeroși țărani muncitori din comunele și satele regiunii Baia Mare au încheiat contracte cu fabricile de zahăr din Arad și Timișoara pentru cultivatul sfeclei de zahăr. In prezent, la cele 17 baze de recepție pentru colectarea sfeclei de zahăr sosesc zilnic căruțele încărcate ale cultivatorilor care livrează recolta.

Recolta de sfeclă de zahăr din acest an este bogată pretutindeni. Membrii gospodăriei agricole colective din Culciu Mare au obținut 30.000 kg la hectar, cei din Tiream, raionul Carei, peste 28.000 kg la hectar. Producții între 25-30.000 kg de sfeclă de zahăr au obținut și alte gospodării agricole colective și întovărășiri.

In mai puțin de 3 săptămîni, fabrica de zahăr din Timișoara a primit din regiunea Baia Mare peste 6.500 tone de sfeclă de zahăr. Cele mai mari cantități s-au expediat din centrele Satu Mare, Carei, Tiream și Sanislău.

Angajamente patriotice

Muncitorii de la gospodăria agricolă de stat Piatra Olt, mecanizatorii de la S.M.T. Costești, colectiviștii din comuna Voicești, raionul Drăgășani, și comitetul executiv al sfatului popular al raionului Slatina au chemat la întrecere pe toți muncitorii din gospodăriile agricole de stat, pe mecanizatorii din S.M.T.-uri, pe colectiviștii și pe țăranii muncitori cu gospodărie individuală din regiunea Pitești, în vederea intensificării muncilor agricole de toamnă.

Muncitorii de la gospodăria de stat Piatra Olt s-au angajat să termine însămînțările de toamnă pînă la data de 15 octombrie, iar pe o suprafață de 200 ha să semene griu în rînduri încrucișate. De asemenea, ei s-au angajat ca pînă la 15 octombrie să recolteze întreaga suprafață cultivată cu porumb, iar pînă la 30 octombrie să termine arăturile adinci de toamnă pentru însămînțările de primăvară. Recoltatul strugurilor va fi terminat pînă la 20 octombrie, iar lucrările de întreținere și completare a golurilor în vii ca și arăturile de toamnă în vii și livezi se vor face pînă la 15 noiembrie.

Mecanizatorii de la S.M.T. Costești s-au angajat să depășească planul la însămînțările de toamnă cu 5 la sută față de contracte. In acest scop mecanizatorii aplică la semănat metoda graficului orar, iar 3 brigăzi folosesc cuplaje de semănători. De asemenea, ei s-au angajat să reducă prețul de cost pe fiecare hantru cu 2 la sută față de plan.

Colectiviștii din comuna Voicești și comitetul executiv al sfatului popular al raionului Slatina s-au angajat, printre altele, să termine însămînțările de toamnă pînă la 14 octombrie și să asigure baza furajeră prin însilozarea de nutrețuri.

(Agerpres)

Cum a reușit raionul nostru să termine însămînțările de toamnă

ION CARAMAN
secretarul comitetului executiv
Ing ALEXANDRU IRIMIA
șeful secției agricole
sfatul popular al raionului
Filimon Sîrbu — regiunea Galați

Cine străbate în aceste zile de toamnă întinsele cîmpii ale raionului Filimon Sîrbu, poate vedea mari suprafețe de teren arate și însămînțate, pe care în bună parte griul și orzul deja au răsărit. Aceasta se datorește muncii neobosite a mecanizatorilor, colectiviștilor, întovărășiților și țăranilor muncitori cu gospodării individuale din raion care, mobilizați și îndrumați de organele de partid, de stat și agricole, au reușit ca într-un timp scurt să însămînțeze aproape 40.000 ha, îndeplinind și depășind astfel planul campaniei însămînțărilor de toamnă.

Avînd în vedere faptul că, în acest an, din pricina ploilor dese și a timpului răcoros, vegetația porumbului a întîrziat mult, organele agricole au stabilit ca în scopul însămînțării la timp a cerealelor de toamnă, acestea să fie însămînțate în mare parte după păioase. Astfel, țăranii muncitori au fost lămuriți ca îndată ce seceră păioasele să execute cît mai multe arături adînci de vară. In cursul verii, pe întreg raionul s-au arat peste 16.000 ha din suprafața planificată pentru a fi însămînțate cu culturi de toamnă. Paralel cu aceasta, s-au luat măsuri din timp ca în fiecare comună și unitate agricolă socialistă să se repare și să se pregătească din timp întregul inventar agricol necesar și să se asigure sămînță de soi corespunzătoare. Indrumați de tehnicienii agricoli, numeroși țărani muncitori cu gospodării individuale, ca și cele 25 de gospodării agricole colective și numeroase întovărășiri agricole din cuprinsul raionului, și-au asigurat și depozitat separat încă de pe arii sămînța de griu, orz etc., de care aveau nevoie. Acei țărani muncitori, îndeosebi cei din comunele Surdila-Greci, Ciocile și altele, a căror recoltă de griu din anul acesta a fost necorespunzătoare pentru sămînța, au asigurat-o prin schimb de la bazele de recepție.

Pentru îndeplinirea planului de însămînțări, stațiunile de mașini și tractoare din cadrul raionului au dat o mare importanță respectării obligațiilor contractuale. Mecanizatorii, folosind din plin capacitatea de lucru a tractoarelor și mașinilor agricole, au executat la timp lucrările de însămînțări pe tarlalele colectiviștilor și întovărășiților.

Succesele obținute în raionul nostru în campania însămînțărilor de toamnă se explică în mare parte și prin modul în care masele de țărani muncitori au fost mobilizate și antrenate în campanie. Sub îndrumarea comitetului raional de partid și cu sprijinul efectiv al activiștilor sfatului popular raional, care au îndrumat fiecare din ei cîteva comune, sfaturile populare comunale și organele agricole locale au reușit să organizeze în fiecare comună în ajunul începerii însămînțărilor adunări obștești, iar în cadrul gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole, adunări generale. Așa bunăoară, în cadrul adunării obștești din comuna Ianca, unii țărani muncitori au obiectat că prea devreme s-ar deschide campania însămînțărilor la 11 septembrie. Alți țărani muncitori din comuna Galbenu au cerut agronomilor lămuriri în privința modului de însămînțare a griului după păioase. Tehnicienii agronomi Mihai Petrucă și respectiv Jercan Constantin din aceste comune au dat țăranilor muncitori lămuririle necesare. Ei le-au arătat că, în condițiile specifice ale raionului — cu toamne reci și început de iarnă fără zăpadă — este necesar ca semănatul să fie făcut mai devreme, respectîndu-se întocmai regulile agrotehnice. In felul acesta, plantele răsar și înfrățesc bine, intră în iarnă mai viguroase și pot rezista la ger. Ei le-au arătat concret cum în toamna anului 1953, cînd însămînțările s-au făcut tîrziu, griul a degerat în mare parte, iar recolta a fost slabă. In schimb, recolta din anul acesta a atins în medie pe raion 1.600 kg. de griu la ha tocmai datorită faptului că însămînțările din toamna trecută au fost făcute mai devreme și la un nivel agrotehnic mai înalt.

Este necesar să arătăm sprijinul mare pe care organele de stat și agricole l-au avut din partea țăranilor muncitori fruntași care și ei au căutat să mobilizeze pe ceilalți săteni pentru executarea la timp a însămînțărilor. Numeroase exemple ale țăranilor muncitori fruntași ca Moise Mihăilă din comuna Surdila-Găiseanca, care anul acesta a recoltat 3.000 kg de griu la ha, sau Andrei Tudor din comuna Filipești și alții, care au ieșit printre primii la însămînțat, au fost urmate cu încredere de țăranii muncitori. De asemenea, nu trebuie trecut cu vederea aportul însemnat pe care l-au adus unii deputați sătești, ca, de exemplu, Bucur Gheorghe din comuna Filipești, prin acțiunea desfășurată în cadrul circumscripției lor în scopul grăbirii lucrărilor.

Trebuie menționată munca neobosită dusă în această campanie de către inginerii și tehnicienii agronomi din raion, printre care tehnicianul agronom Mocanu Anișoara din comuna Filipești, Grigore Andrei din comuna Surdila-Greci și alții, care au urmărit zi de zi pe teren modul cum se desfășoară campania, îndrumînd pe țăranii muncitori să respecte regulile agrotehnice și să folosească la însămînțat metode înaintate. Datorită muncii stăruitoare depusă de ei pentru lămurirea țăranilor muncitori asupra avantajelor însămînțării griului cu mașina, toate semănătorile din raion au fost folosite la maximum, reușindu-se să se însămînțeze cu ajutorul lor peste 20.000 ha.

Cu sprijinul deputaților sătești, al fruntașilor recoltelor bogate și al agronomilor, în numeroase comune au fost alcătuite grupe de întrajutorare în care au intrat de bună voie țărani muncitori cu și fără atelaje. Numai în comuna Amara, de pildă, au funcționat în timpul campaniei 39 grupe de întrajutorare.

Una din preocupările de seamă ale comitetului executiv al sfatului popular raional și ale secției agricole, în această perioadă, a fost și aceea de a controla și îndruma îndeaproape modul cum se desfășoară lucrările astfel ca viteza zilnică la însămînțări pe raion și pe fiecare comună în parte să fie realizată, iar regulile agrotehnice să fie respectate întocmai. In fiecare seară, la raion, se analiza, în scurte ședințe, pe baza datelor obținute de la comune, felul cum se desfășura munca de însămînțări. Cînd s-a observat că unele comune au rămas în urmă, s-au luat măsuri urgente pentru sprijinirea lor. Așa a fost cazul cu comuna Ianca, unde, la începutul campaniei, din pricina slabei organizări a muncii, însămînțările se desfășurau în mod defectuos. In această comună, a fost trimis un membru al comitetului executiv, care a sprijinit sfatul popular și organele agricole locale să organizeze mai bine munca. In urma acestui fapt, în scurt timp, această comună s-a situat în fruntea campaniei de însămînțări.

Un puternic rol mobilizator în acțiunea de terminare la timp a însămînțărilor l-a avut antrenarea în întrecere socialistă și patriotică a unui număr însemnat de mecanizatori, colectiviști, întovărășiți și țărani muncitori cu gospodării individuale. Evidența întrecerii a fost ținută atît în comune și unități agricole socialiste, unde la gazetele cetățenești, pe panouri de onoare și la gazetele de perete au fost popularizați fruntașii în muncile agricole, cît și la raion. Aici, pe un grafic, s-au urmărit zilnic realizările fiecărei comune în parte.

Terminînd la vreme însămînțările de toamnă, oamenii muncii din raionul nostru lucrează în prezent cu toate forțele la recoltatul porumbului și al celorlalte culturi tîrzii care au ajuns în faza de coacere deplină. Ei sînt hotărîți ca în cinstea celui de al doilea Congres al Partidului, să muncească la recoltările și arăturile adinci de toamnă cu și mai mare avînt, știind că astfel contribuie la sporirea producției agricole și la creșterea propriei lor bunăstări.

Luna Prieteniei Romîno-Sovietice

A. M. Ladani în vizită la gospodăria agricolă colectivă din Corbeanca, raionul Snagov

Miercuri 12 octombrie, Anna Mihailovna Ladani, șefă de echipă în colhozul „V. I. Lenin" din satul Veliki Lucki, regiunea Zakarpatie, Erou al Muncii Socialiste, care face parte din delegația sovietică ce ne vizitează țara cu prilejul Lunii prieteniei romîno-sovietice, a fost oaspetele gospodăriei agricole colective „9 Mai" din satul Corbeanca, raionul Snagov.

În cadrul întîlnirii cu colectiviștii, A. M. Ladani s-a interesat de succesele gospodăriei colective și a povestit cum a ajuns fruntaș colhozul „V. I. Lenin" din care face parte. Ea a vizitat grajdul de vite, grădina de legume și tarlaua de porumb a gospodăriei din Corbeanca și a dat colectiviștilor prețioase sfaturi din propria-i experiență pentru sporirea producției de porumb.

Colectiviștii au mulțumit pentru sfaturile primite.

Relații frățești străvechi

În orașul Iași s-a inaugurat duminică expoziția „Relațiile de prietenie romîno-ruse de-a lungul veacurilor". În primele două zile, expoziția a fost vizitată de aproape 2.000 de oameni. Printre vizitatori au fost și mulți țărani muncitori din satele și comunele regiunii Iași. Expoziția prezintă numeroase documente ale Arhivelor Statului din Iași, care dovedesc că prietenia romîno-rusă are rădăcini adînci în trecutul celor două popoare. Documente îngălbenite de vreme arată că Alexandru cel Bun, Ștefan cel Mare, Vasile Lupu și alți domnitori moldoveni cu dragoste de neam au găsit totdeauna sprijin la poporul rus împotriva asupririi străine. În expoziție se găsesc și tipărituri executate cu litere slavone în tipografiile din Iași de către meșteri ruși. Alături de alte documente, ele dovedesc că tot poporului rus îi datorăm și primele începuturi de cultură romînească. Alte documente mai noi oglindesc frăția de arme romîno-rusă, jertfele eroice ale ostașilor ruși pentru scoaterea Romîniei și a țărilor balcanice de sub jugul cotropitorilor otomani.

Prin bogăția de documente, stampe, tipărituri etc., expoziția deschisă la Iași contribuie la cunoașterea prieteniei de veacuri dintre poporul romîn și poporul rus.

Aplicînd bogata experiență sovietică

Țăranii muncitori din comuna Liteni, raionul Fălticeni s-au convins că aplicarea regulilor agrotehnice aduce însemnate sporuri de recoltă. Unii dintre ei, aplicînd cu curaj metodele agrotehnice înaintate folosite de colhoznici, au obținut producții mari de grîu, orz, sfeclă de zahăr etc. Astfel, țăranul muncitor Ioan V. Irimia a recoltat 3000 kg de orz la hectar. Producții mari au obținut și Dumitru Gontaru și Mihai Doroftei, care au strîns cîte 2000 kg de grîu la hectar.

Pentru a populariza metodele agrotehnice înaintate și pe fruntași, sfatul popular, căminul cultural și cercul A.R.L.U.S. din comună au organizat împreună o expoziție agricolă. Expoziția a fost deschisă în cadrul manifestărilor organizate cu prilejul Lunii prieteniei romîno-sovietice. Alături de produsele fruntașilor au fost expuse și produse obținute prin cultivarea unor soiuri noi de plante pe lotul demonstrativ al școlii elementare. O impresie deosebită a produs asupra vizitatorilor floarea-soarelui din soiul sovietic „Jdanov", pe care mulți țărani îl vor cultiva în anul viitor.

Popularizează realizările U.R.S.S.

Cercurile A.R.L.U.S. din raionul Săveni desfășoară o largă muncă de popularizare a succeselor Uniunii Sovietice. Pînă acum, ele au obținut deja rezultate îmbucurătoare. În unele comune s-au ținut numeroase conferințe despre viața și munca oamenilor sovietici. În altele, s-au organizat șezători literare cu subiecte din operele scriitorilor ruși și sovietici.

Tot în scopul cunoașterii mai amănunțite a succeselor oamenilor sovietici, în raionul Săveni se duce o muncă susținută pentru creșterea numărului de abonamente la ziarul „Veac Nou".

Noi tipuri de mașini agricole

Specialiștii Institutului de cercetări pentru mecanizarea și electrificarea agriculturii au perfecționat și au creat anul acesta noi tipuri de mașini pentru agricultură dintre care unele au intrat în fabricație iar altele vor intra în curînd.

Pentru completarea sistemei de mașini folosite la recoltarea păioaselor s-a omologat secerătoarea pologitoare S-P-1,5 cu tracțiune animală care se produce în serie la uzinele „Semănătoarea" pe baza documentației sovietice. Totodată s-au făcut experimentări pentru transformarea pe acționare cardanică a secerătorilor cu tracțiune mecanică existente, lucru care va mări indicii de exploatare a acestor secerători.

La uzinele „Tudor Vladimirescu" s-au construit două combine tractate de tipul C-T-1,5 acționate prin cardan. Se va construi în acest an un prototip de combină pentru recoltarea porumbului după modelul combinei sovietice K.U.-2 cu modificări de adaptare la condițiile țării noastre. Specialiștii institutului lucrează, printre altele, la construirea unei batoze speciale pentru depănușat porumbul, cu o productivitate de cca. 30 tone zilnic.

A fost executat modelul experimental pentru grapa Malțev și se lucrează la adaptarea plugurilor P-3-30, și P-5-35 la tractoarele K.D.-35 D.T.-54 și S-80.

Au fost făcute prototipurile experimentale ale cultivatorului C.P.U.-4,2 și ale plugului P-P-3-30, purtate de tractorul M.T.Z. Se vor mai construi mașini pentru plantarea cartofului, recoltarea fînului, sfeclei, ca și pentru condiționatul, sortatul și uscatul semințelor.

Vești de la corespondenți

Construcții în gospodării colective

În vederea asigurării unei cît mai bune întrețineri a animalelor, membrii gospodăriei agricole colective „23 August" din comuna Fîntînele, raionul Mizil, au început în primăvara acestui an construcția unui grajd pentru 20 de vite mari. Pentru finanțarea acestei lucrări, ei au obținut de la Banca Agricolă un împrumut pe termen lung în valoare de 10.400 lei.

De curînd, construcția a fost terminată și dată în folosință.

Asemenea colectiviștilor din Fîntînele, cei din comuna Vadu Săpat au terminat și ei acum cîteva zile construcția unui pătul, a unei remize și reparația grajdului și a maternității pentru scroafe.

N. Constantinescu.

O expoziție agricolă comunală

Sub îndrumarea inginerului agronom Andrei Fülop și a tehnicianei Maria Stoica, a fost organizată în comuna Beica de Jos, raionul Reghin, o expoziție agricolă. Aici, numeroși țărani muncitori au expus cele mai frumoase produse agricole pe care le-au obținut în acest an. Bunăoară, țăranul muncitor Ion Petre din satul Nadașa a adus tulpini de porumb cu 3-4 știuleți. El a obținut asemenea mîndrețe de porumb datorită faptului că a semănat porumbul în cuiburi așezate în pătrat, l-a prășit de 4 ori și i-a făcut polenizarea suplimentară.

La fel, țăranul muncitor Ion Nicu a expus mere în greutate de 800 gr fiecare, iar Francisc Menyhard a expus dovleci în greutate de 15 kg. Pe lîngă acestea, au mai fost expuse și produse animale, care au fost mult admirate de vizitatori.

În numai 2 zile, expoziția agricolă din comuna Beica de Jos a fost vizitată de peste 400 de țărani muncitori.

Stoica Ion

Bibliotecă cu mulți cititori

Pe zi ce trece, biblioteca căminului cultural din Turcinești, raionul Tg. Jiu, este vizitată de către tot mai mulți țărani muncitori din această comună.

În biblioteca căminului, ei găsesc cărți de literatură și știință, broșuri și reviste, din care învață multe lucruri folositoare în munca lor de fiecare zi. Biblioteca din Turcinești numără 3.620 de volume, care au fost citite pînă acum de un mare număr de țărani muncitori.

Printre cei care au citit cele mai multe cărți se numără țăranii muncitori Manța Nicolae și Popescu Victor, fruntași ai recoltelor bogate. Ei au învățat din cele citite cum se aplică regulile agrozootehnice, reușind să obțină frumoase rezultate în cultura cerealelor și creșterea animalelor.

Cîteva din titlurile cărților și broșurilor citite: „Îngrijirea culturilor agricole", „Viața plantelor", „Gospodăria colectivă — calea belșugului și fericirii" etc., arată interesul cu care țăranii muncitori din Turcinești urmăresc să-și îmbogățească cunoștințele necesare în munca lor pe ogoare.

I. Sbirciog

În cumpănă

Trîntind cu putere ușa, Ilie Bîrleanu ieși în ograda cufundată în întuneric. Vîntul rece de toamnă și stropii mărunți de ploaie îi răcoriră fruntea înfierbîntată. „Îmi plesnește capul de atîtea gînduri", își zise el, ștergîndu-și cu dosul palmei broboanele de sudoare de pe față. Din pragul ușii, Anica, nevastă-sa, îi strigă cu ardoare: „Să mergi doar mîine la colectivă să dai cererea de ieșire, că de, unde nu, trai bun cu mine în casă n-ăi mai avea".

Ilie dădu din mînă a lehamite și se îndreptă spre portiță. După ce se uită în susul și în josul uliței, porni spre gospodărie, care se afla tocmai în celălalt capăt al satului. Mergea cu pasul încet și cu privirile ațintite în pămînt. Căciula și-o trăsese pînă pe sprîncene. Auzind chiotele unei cete de flăcăi veseli se pitulă ca un răufăcător după trunchiul gros al unui salcîm. Apoi, tot pe lîngă garduri, merse mai departe. Gînduri potrivnice, învolburate, îi măcinau creierul, ca o rîșniță. În urmă cu un an și mai bine, ascultînd îndemnul comuniștilor, intrase în gospodăria colectivă fără a sta prea mult pe gînduri. „Măi Ilie, îi spusese Gheorghe Cobzaru, tu ai copii mulți. Dacă intri în colectivă și muncești cu sîrguință, o să-ți îndestulezi casa, n-ai să mai duci grija zilei de mîine". Iată-l însă acum gata să se întoarne din drumul nou pe care pornise alături de ceilalți colectiviști. De cîteva săptămîni stătea tot într-o cumpănă. Să mai rămînă, sau să iasă? Cum o fi oare mai bine? Ilie ofta cu năduf: „Întortochiate-s cărările vieții cînd nu poți desluși adevărul, gîndi el. Ce vor zice oamenii despre mine cînd vor afla că am depus cerere de ieșire din gospodărie?! Or să spună că sînt un sucit, un nechibzuit. Zică ce-or vrea", își dădu el singur curaj.

În minte îi veniră vorbele pe care i le șoptise într-o seară la M.A.T. cumătrul său Niță Vasile: „Măi Ilie, îi spusese acesta, auzii că nevastă-ta a primit moștenire de la taică-său un hectar de pămînt și că tu vrei să-l bagi și pe ăsta în colectivă. Nu fi prost, mă. Să fiu în locul tău, mi-aș retrage din colectivă și celelalte trei hectare și le-aș lucra cum mi-ar conveni. De ce să fii la cheremul unor nepricopsiți ca alde Cobzaru și Otavă? Ei să comande și tu să muncești după normă? Nu-ți dai seama că vor să se căpătuiască de pe urma muncii voastre?"

Vorbele acestea scormoniseră în Ilie ciuda pe care o nutrea mai de mult brigadierului Ion Otavă. Se certaseră la cules pentru cîteva zile-muncă pe care brigadierul nu voia să i le pună la socoteală. De cînd cu cearta aceea, Ilie, supărat pe brigadieri și pe întreaga colectivă, nu mai ieșise decît rareori la lucru.

„Eu nu te învăț de rău, Ilie, îi mai spusese cumătrul, după ce au pornit spre casă, împleticindu-se. Gîndește-te, măi, la viitorul copiilor. Vrei să-i lași pe drumuri? Ascultă sfatul nevestei, că femeia simte mai bine ce-i bine și ce-i rău. Ea are dreptate, măi. În colectivă n-o să faceți mare brînză. Singur o să te descurci tu mai bine, decît muncind în gospodăria colectivă. În privința asta, să n-ai nici o grijă. O să te mai ajut și eu cu boii și cu carul, că doar, știi bine, și înainte ți-am stat într-ajutor la nevoie".

Ilie își aduse aminte și de cicăleala nevestei. Încă de la început, cînd au intrat în gospodăria colectivă, ea nu se împăcase cu gîndul de a lucra laolaltă cu celelalte femei. Dar și mai aprigă se făcuse de cînd cu moștenirea aceea blestemată. Îndemnată de chiaburul Niță Vasile și de alții ca el, îl cicălea în fiecare seară să iasă din colectivă.

— Ești un om sucit, îi zicea ea. Azi vrei una și mîine faci alta. Tot de-a-ndoaselea. De cînd [illegible] că o să pleci din gospodărie, mi s-a acrit. Nu degeaba ți se spune „Sucitu". „Am să le arăt eu celorlalți că nu mai sînt un sucit și că mă pot descurca singur", își zise Ilie și grăbi pasul spre sediul colectivei, unde se vedea o fereastră luminată. În casa-laborator, președintele gospodăriei, așezat la o masă, citea o broșură. Din cînd în cînd, nota cîte ceva într-un caiet alăturat. Ilie stătu o vreme la fereastră, apoi, pipăindu-și buzunarul în care se afla cererea, apăsă pe clanța ușii. Dar parcă nu se încumeta să pășească înăuntru. Inima îi bătea să-i spargă pieptul. În sfîrșit, după ce mai făcu vreo cîțiva pași prin fața ușii, își luă inima în dinți și intră. Fălcile i se încleștară, de parcă ar fi băut otravă. Fără nici un cuvînt, cu gesturi hotărîte, scoase cererea, o despături și o așeză înaintea președintelui.

— Ce vînt te-aduce, măi Ilie, zise președintele, a cărui față se lumină de un zîmbet larg. De mult nu ți-am văzut chipul prin gospodărie.

— Citește și ai să afli, îi răspunse Ilie și ieși din cameră trîntind ușa.

Mergînd pe uliță, lui Ilie i se părea că i s-a luat o mare greutate de pe inimă. Cu cît se apropia însă de casă, gîndul că fapta pe care o săvîrșise n-a fost de loc chibzuită punea din ce în ce mai mult stăpînire pe el. Ajuns la

poarta ogrăzii, se opri, cumpănindu-și gîndurile: „ce-ar fi să mă duc înapoi să-mi iau cererea? Dar dacă or să rîdă de mine. Parcă îi aud: măi Ilie, nu degeaba îți se spune „om sucit". Bocănind tare din ciubote, Ilie intră în casă unde nevastă-sa îl aștepta cu lampa aprinsă și cu mîncarea pe plita caldă.

— Ai dat cererea?

— Am dat-o, răspunse Ilie întunecat. Și se duse la culcare fără să se atingă de mîncare.

★

A trecut un an de zile. În acest răstimp, Ilie Bîrleanu a muncit din răsputeri să smulgă pămîntului roade cît mai multe pentru a-și îndestula casa. Muncind însă de unul singur, a avut de întîmpinat greutăți cu mult mai mari decît își închipuise. Neavînd car și boi, fusese nevoit să bată de nenumărate ori la poarta chiaburului Niță Vasile.

— Îți dau, mă Ilie, cum să nu-ți dau. Doar așa ne-am înțeles. Mai întîi însă hai să semănăm la mine și după aceea te folosești și tu de carul și de boii mei.

Și muncea Ilie cu îndîrjire, din zori și pînă în noapte. Întîi pentru chiabur și abia după ce acesta își termina complet lucrările începea și el pe ale lui. Așa s-a făcut că, anul trecut, Ilie a rămas în urmă și la arat, și la semănat, și la recoltat. Pînă a apucat rîndul la treier, i s-a scuturat mai tot grîul în clăi pe cîmp.

Toamna tîrziu, cînd s-a făcut împărțirea veniturilor în gospodăria colectivă, nu l-a răbdat inima și s-a dus și el să vadă cîte bucate cară acasă colectiviștii. În ogradă, lîngă magazie, n-a vrut să se ducă. Privea peste gard din apropierea porții. Cînd Iacob Gheorghe, vecinul său, a ieșit pe poarta colectivei cu carul doldora de saci plini cu bucate, îi veni să intre în pămînt de necaz și de rușine.

— Ce-ai rămas cu gura căscată, măi Ilie, îi strigă, zîmbind pe sub mustață, Iacob Gheorghe. Oare tu n-ai cărat bucate în ăst an? Ai cărat, dar nu pentru tine. Măi, că bine v-au mai îmbrobodit chiaburii. Păcat de tine! Iacă, eu duc acasă aproape un vagon de bucate, pe cînd tu... cu ce te-ai ales?

Ilie se strecură printre oameni și cu capul plecat porni spre casă. El, de pe cele 4 ha ale sale, nu strînsese nici pe jumătate.

După un timp, Ilie avu un alt necaz: nevastă-sa căzu greu bolnavă. Cînd alergă la Niță Vasile să împrumute carul pentru a o duce la spital, acesta nici nu vru să audă. „Dacă ai fi fost în colectivă, îi spuse vecinul său Iacob, ți-ai fi dus nevasta la spital cu autocamionul nostru, cît ai bate din palme. Dar, de, acuma nu mai ai obraz". Totuși, Iacob vorbi cu președintele gospodăriei și cu ceilalți membri ai consiliului de conducere, care hotărîră să-l ajute pe Ilie în asemenea momente de supărare.

— Bade Ilie, îi strigă șoferul din poartă. Am venit să duc pe lelița Anica la spital.

Lui Ilie vorbele acestea îi merseră drept la inimă. „Vasăzică, cei din colectivă nu mă socotesc încă un străin. Poate numai un rătăcit. Altfel, nu mi-ar fi venit în ajutor". Își simți ochii podidiți de lacrimi.

Două luni a stat nevastă-sa la spital. În răstimpul acesta Ilie era cît p-aci să-și vîndă vaca din ogradă. Tot vecinul său, colectivistul, îi veni în ajutor. „Lasă, mă Ilie, nu mai lua laptele de la gura copiilor. O să te împrumut cu ceva bani și mi-i da tu cînd îi putea".

— Ne-om înțelege noi, vecine, fiindcă am de gînd să mă întorc în mijlocul vostru. În colectivă, oamenii trăiesc și se ajută la nevoie, frățește. Numai acolo scapă de jecmăneala chiaburilor.

★

Anica veni de la spital nu numai slăbită, dar parcă și schimbată cu totul. De cînd văzuse în toamnă carele pline de bucate intrînd în ograda vecinului Iacob și mai ales de cînd cumătrul lor își dăduse în vileag firea lui de lup îmbrăcat în piele de oaie, ea se căise amarnic de prostia făcută.

— Cîtă vreme am stat la spital, Niculae mi-a scris de vreo 5 ori. Spune că o duce foarte bine la militărie și că peste cîteva săptămîni vine și el acasă. Numai că e foarte mîhnit că am ieșit din gospodărie. Acuma o să-i fie rușine s-o mai ceară de nevastă pe Ileana lui Iacob. Zice că fapta aceasta am săvîrșit-o ascultînd îndemnul chiaburilor și că bine ar fi să ne întoarcem.

— Cred că are dreptate feciorul-meu. Acolo, la militărie, a învățat multe lucruri folositoare. Își dă mai bine seama decît noi că alde Niță Vasile are tot interesul să-l slugărim și de acum încolo.

Anica plecă ochii în pămînt și rămase pe gînduri. Într-un tîrziu, spuse:

— Da, așa-i, ne-am lăsat îmbrobodiți, cum spunea și vecinul nostru.

În seara aceea, cînd Iacob Gheorghe bătu la ușa vecinului său, îl găsi pe acesta și pe nevastă-sa întocmind răvaș către feciorul plecat la militărie. După ce terminară scrisoarea, făcură și cererea de intrare în gospodărie.

— Măi vecine, spuse Iacob, te rog să-mi ierți vorbele ce ți le-am spus în poarta colectivei. Am fost poate prea aspru. Dar mi-era ciudă că un om cinstit și muncitor cum ești tu ai dat ascultare vorbelor dușmănoase ale chiaburilor, care vor să vadă gospodăria noastră ducîndu-se de rîpă.

— Cuvintele tale, Iacobe, m-au ars ca fierul înroșit. Dar să știi că mi-au prins tare bine. De atunci, am început să-mi dau pe deplin seama cît de nechibzuit am fost, cînd, luîndu-mă după făgăduielile lui Niță, am ieșit din colectivă. Necazurile pe care le-am întîmpinat anul trecut, străduindu-mă să ajung la liman de unul singur, m-au făcut să înțeleg că adevăratul drum care duce spre o viață îmbelșugată, fără grija zilei de mîine, este gospodăria colectivă. Cele întîmplate mi-au fost învățătură de minte. De acum n-o să mai bibii. Știu bine ce am de făcut.

N. IANCU

Recoltarea cartofilor și depozitarea lor

Ing. V. COMARNESCU
și
Ing. M. BERINDEI
de la I.C.A.R.

Momentul recoltării cartofilor în diferite regiuni ale țării noastre trebuie să constituie o preocupare de seamă a organelor agricole și a cultivatorilor, deoarece de aceasta depinde în mare măsură cantitatea și calitatea producției. Condițiile climatice diferite din țara noastră fac ca plantele de cartof din același soi să ajungă la maturitate la date diferite.

În general, recoltarea cartofilor e bine să se facă atunci cînd plantele s-au îngălbenit și o parte din ele au început să se usuce. Aspectul plantelor indică în mare măsură momentul recoltării. Însă plantele soiurilor tardive — mai ales în regiunile submuntoase — nu se îngălbenesc și nu se usucă pînă toamna tîrziu. Acestea se recoltează numai după ce bruma a distrus complet vrejii. Nu trebuie să se aștepte pînă cînd se usucă toate plantele, deoarece în acest caz producția scade. Micșorarea producției se datorește atacului diferitelor larve de insecte care se hrănesc în acest timp cu tuberculii de cartof, precum și înmuierii tuberculilor.

În țara noastră se cultivă mai multe soiuri de cartof încadrate în patru grupe mari: timpurii, semitimpurii, semitîrzii și tîrzii. Ca urmare, cartofii trebuie recoltați la date diferite.

O deosebită atenție trebuie acordată momentului recoltării cartofilor din plantări de vară. Aceștia se recoltează numai atunci cînd brumele de toamnă au distrus complet vrejii, deoarece, în toamnă, condițiile de temperatură și umiditate fiind favorabile dezvoltării plantelor de cartof, producția crește zilnic cu cîteva sute de kilograme la hectar. Așadar, alegerea momentului recoltării cartofilor trebuie făcută cu toată atenția pentru fiecare regiune, raion și chiar comună, în funcție de soiul cultivat, în funcție de scopul culturii și în funcție de condițiile climatice ale anului respectiv.

În acest an, culturile de cartof au suferit de un puternic atac de mană, îndeosebi în regiunile umede, iar în regiunile secetoase, de veștejirea plantelor. Aceste boli, pe lîngă pagubele pe care le produc în cîmp, micșorînd producția, provoacă pagube mari și asupra calității tuberculilor. Mana cartofului se transmite cu ușurință la tuberculi, atît prin trecerea bolii de la tulpini la tuberculi, cît și prin atingerea tuberculilor sănătoși de cei bolnavi. Tuberculii de cartof ușor atacați par sănătoși la suprafață, dar în depozitele de păstrare, boala se dezvoltă mai departe, provocînd putrezirea lor. De aceea, acolo unde s-a semnalat mana, recoltarea cartofilor trebuie să se facă cu multă grijă. Înainte de a începe recoltarea în masă, e necesar să se recolteze separat tuberculii de la plantele bolnave și să fie dați imediat la consum. Vrejii de la plantele bolnave se string cu grijă și se ard. Numai după aceasta se trece la recoltarea cartofilor de la plantele sănătoase.

Boala denumită veștejirea plantelor de cartofi distruge în primul rînd partea aeriană dar în scurt timp de la uscarea vrejilor, începe și înmuierea tuberculilor. Aceștia nu mai sînt buni nici de sămînță și nici pentru consum. Din această cauză, acolo unde se observă plante bolnave de această boală, ele trebuie recoltate imediat, tuberculii moi să fie fierți pentru animale, cei care nu s-au înmuiat încă putînd fi consumați de oameni. Vrejii plantelor bolnave trebuie strînși și arși. După aceasta, dacă este momentul potrivit, se poate începe și recoltarea plantelor sănătoase. Acolo unde însă se constată că atacul progresează și a depășit 35-40 la sută, este necesar să se recolteze toate plantele de cartof, avînd grijă să se recolteze în primul rînd cele bolnave, fără a se mai aștepta momentul optim de recoltare. Aceasta, deoarece prin îmbolnăvirea plantelor, pierderea este mai mare decît sporul de producție care s-ar mai obține de la puținele plante ce reușesc să rămînă sănătoase pînă în momentul maturității.

După recoltare, tuberculii de cartof se pun la păstrare. Din cauza conținutului ridicat în apă (cca 75 la sută), tuberculii de cartof se păstrează destul de greu peste iarnă. Deseori, se întîlnesc cazuri cînd pierderile din timpul păstrării depășesc 25 la sută. Dar aceste pierderi pot fi mult reduse dacă păstrarea se face în condiții bune și dacă se iau anumite măsuri încă de pe acum.

Conținutul ridicat în apă al tuberculilor de cartof face ca aceștia să fie foarte sensibili la acțiunea temperaturilor scăzute. Temperatura la care îngheață tuberculii de cartof este de cca — 1°C. Dacă după îngheț urmează o dezghețare lentă, tuberculul de cartof rămîne viu. Însă în acest caz, păstrarea peste iarnă se face totuși mai greu, deoarece în miezul tuberculului, apar pete închise la culoare care duc la putrezirea tuberculilor, îndeosebi atunci cînd condițiile de temperatură și umiditate nu sînt cele corespunzătoare. Chiar dacă nu putrezesc, tuberculii nu mai au gust plăcut și pierd din calitățile alimentare, iar la cei opriți pentru sămînță scade productivitatea cu 20-30 la sută. De aceea, o deosebită grijă trebuie avută atît în timpul recoltării, cît și **în timpul transportului și al păstrării tuberculilor, ca să nu înghețe.** La fel de dăunătoare pentru păstrarea cartofilor sînt și temperaturile **ridicate**. În primul rînd, acestea favorizează apariția unor boli (putrezirea umedă, putrezirea uscată, putrezirea inelară) care distrug o mare parte din tuberculi. În afară de aceasta tuberculii de cartofi păstrați pentru sămînță, din cauza temperaturilor ridicate, pierd mult din productivitate, degenerează, iar cei de consum sînt depreciați, deoarece miezul capătă o culoare închisă, cu gust neplăcut. Cea mai bună temperatură pentru păstrarea cartofilor este de 2-4°C.

O însușire deosebit de importantă a tuberculilor de cartof este capacitatea lor de a-și cicatriza (vindeca) rănile. Această însușire preîntîmpină uscarea și putrezirea tuberculilor, deoarece prin suberul (coaja nouă) format, microorganismele care provoacă putrezirea pătrund la fel de greu ca și prin coaja naturală, iar apa din miez se pierde mai greu. Condițiile cele mai bune pentru vindecarea rănilor sînt atunci cînd temperatura este în jurul a 15°C., iar umiditatea aerului de 90-95 la sută. Dacă temperatura este mai scăzută (10°C.) nu se face vindecarea completă a rănii și aceasta se brunifică, înaintînd în miezul tuberculului. Dacă temperatura este mai ridicată, vindecarea rănilor se face de asemenea incomplet. De aceea, o deosebită atenție trebuie acordată păstrării tuberculilor răniți (tăiați, roși de insecte, loviți, striviți, jupuiți). **Dacă în timpul recoltării sînt condiții de temperatură și umiditate favorabile vindecării rănilor, tuberculii se lasă pe cîmp în grămezi descoperite peste zi, pentru a se desăvîrși acest proces.** Dacă aceste condiții lipsesc, trebuie aleși cu grijă toți tuberculii răniți. Aceștia se păstrează separat și se consumă în primul rînd. Altfel, pierderile în timpul păstrării sînt foarte mari.

Pierderi mari în timpul păstrării se produc și atunci cînd tuberculii se depozitează umezi. Din cauza umezelii, lenticelele de pe tuberculi (orificii de transpirație și aerisire) sînt deschise mult și prin ele pătrund microorganismele care provoacă la cartof diferite boli în timpul păstrării. Pentru a preîntîmpina acest lucru, **dacă recoltarea se face pe timp ploios**, înainte de a trece la păstrare, tuberculii se așează în magazii bine aerisite sau sub șoproane, într-un strat subțire, unde se țin cîteva zile pentru zvîntare. Dacă există pericol de îngheț, cartofii se acoperă peste noapte cu paie. În cazul cînd gospodăria respectivă nu dispune de magazii sau șoproane, tuberculii umezi se așează pentru zvîntare în silozuri mici, provizorii, acoperite cu un strat de paie. Cînd aceste paie s-au umezit, se schimbă cu altele și se țin astfel pînă cînd toți tuberculii s-au zvîntat. Toate aceste operații trebuie să se termine înainte de venirea înghețurilor de toamnă.

Ce sporuri de recoltă obținem la hectar prin folosirea gunoiului de grajd

Așa cum ne învață știința agrotehnică și practica maeștrilor recoltelor bogate, unul din cele mai importante mijloace de sporire a rodniciei pămîntului este folosirea gunoiului de grajd. În acest grafic se pot vedea sporurile mari de recoltă la hectar obținute prin folosirea acestui prețios îngrășămînt la principalele culturi agricole, de către stațiunile experimentale I.C.A.R.

CIFRA 100 NU-I PREA MARE!...

„Pentru a ajunge la sfîrşitul anului 1956 la efectivul de 4.930.000 bovine, din care 2.365.000 vaci, urmărind îndeosebi creşterea numerică a raselor pentru lapte şi carne: a) Se va da o atenţie deosebită măririi şi îmbunătăţirii bovinelor din rasele Schwyz (brună)..."

(Din legea privitoare la măsurile pentru dezvoltarea creşterii animalelor pe anii 1954—1956 în R.P.R.).

In puţine locuri am întîlnit oameni care să-ţi vorbească cu atîta pasiune despre munca lor cum îţi vorbesc crescătorii de animale din Maramureş.

Preferinţa lor pentru rasa de vaci „brună" nu se datoreşte întîmplării. Vacile din această rasă i-au scos din multe nevoi în trecut, cînd, în afară de creşterea vitelor, maramureşenii nu prea aveau alte mijloace de trai. „Pretinde să-i dai mîncare şi îngrijire, dar cei 20 de litri de lapte pe care îi dă zilnic îţi răscumpără osteneala" spun oamenii.

Am poposit deunăzi la Hărniceşti, sat aflat la poalele muntelui Gătaia din raionul Sighet. Numele satului este pe deplin justificat. Oamenii de aici, harnici şi primitori, îţi vorbesc cu bucurie şi cu întemeiată mîndrie despre munca lor.

... In casa lui Vasile Godia, mecanicul morii satului, vrednic crescător de animale, s-au strîns ca de obicei mai mulţi oameni. Era o seară plăcută, cu lună plină. Prin fereastra deschisă răzbătea zgomotul pîrîului Mara. Gospodina ne îmbia să luăm din merele aromate vîrfuite în coşul de pe masă.

Pe nesimţite, discuţia alunecă spre expoziţia de animale care a avut loc acum cîtva timp la Sighet. Trei dintre cei de faţă fuseseră premiaţi pentru tăuraşii de rasă brună prezentaţi la această expoziţie. Oamenii vorbeau cu însufleţire, lăudînd calităţile animalelor din această rasă valoroasă cu care se va popula numai în cîţiva ani o însemnată parte a ţării.

In seara aceea, am aflat multe lucruri interesante, care fac cinste oamenilor din acest sat. In primăvară, hărniceştenii au încheiat contracte pentru a livra statului tăuraşi şi junci de rasă. In total, au semnat contracte pentru 82 de animale. „Cam puţine, mărturisi delegatul I.S.V.A.R.M.-ului. Barem 100 să fi contractat. Cum bine ştiţi, cu tăuraşii şi juncile de rasă date de dumneavoastră, trebuie îmbunătăţite rasele din Oltenia, Muntenia şi o parte din Moldova. „Bruna" pe care o creşteţi dumneavoastră dă mai mult lapte decît „sura" de pe acolo. Aşa că... vedeţi despre ce-i vorba".

Crescătorii s-au sfătuit între ei: „Trăsni-o-ar sfîntul de treabă pe care o fac unii, apucă dimineaţa viţelul de funie şi... harşti! îl vînd la kilogram. Ia să-i dezvăţăm de năravul ăsta". Apoi l-au liniştit pe delegat:

— Să n-ai nici o grijă, tovarăşe, că îţi dăm şi peste 100. Să mai treci pe la noi...

Au fost de ajuns vreo două-trei discuţii cu cei „nărăviţi", pentru ca nici un cuţit să nu se mai împlînte în beregata vreunui viţel. La asta a contribuit, ce-i drept, şi preţul foarte bun ce li se cuvenea prin contract.

— Cum se face că animalele dvs. sînt aşa de frumoase? — i-am întrebat pe cei aflaţi în casa morarului.

Toţi au căzut de acord că moş Mihai Ţinţaş este cel mai îndreptăţit să răspundă. Deşi numai un an îi lipseşte pentru a avea 70, el este fruntaş în creşterea animalelor: numai în acest an, moş Mihai a contractat cu statul livrarea unui număr de 4 tauri.

— Apoi, tovarăşe — începu moş Ţinţaş — cui îi place dormi mult să nu se încurce. Mai bine să facă fluiere. Omul se piaptănă şi se spală? Şi animalul are nevoie de asta. Ca şi omul, el are nevoie de mîncare bună, de odihnă. Dacă îi dai ce-i trebuie, n-o să-ţi pară rău.

Ca să crească viţelul bine, eu îi dau şi pîine de orz, dar nu aşa, făcută de mîntuială: muşc eu întîi din ea, ca să-i aflu gustul.

— Măcar că nu prea ai dinţi — glumi fără răutate unul mai tînerel.

Discuţia a continuat pînă noaptea tîrziu. Şi încet, încet, secretul rezultatelor obţinute de crescătorii din Hărniceşti ieşea tot mai mult la iveală.

Fără să neglijeze celelalte îndeletniciri, cum ar fi îngrijitul pomilor sau al holdelor, ei acordă o mare atenţie asigurării nutreţurilor pentru animale şi îngrijirii acestora. Nu numai iarba din fînării, dar şi cea din holde, de pe marginea drumurilor, se strînge cu grijă şi se dă animalelor. Merită să vezi cum strîng ţăranii muncitori din Hărniceşti fînul: dacă şi după a patra greblă se mai încropeşte un purcoi de numai cîteva kg. de fîn, ei sînt mulţumiţi, treaba nu a fost făcută de pomană.

— De bună seamă că fînul singur nu ajunge, interveni în discuţie un alt crescător, pe nume Goth Petru. Dacă dai animalelor de cinci ori pe zi fîn, n-ai făcut nici o ispravă. Noi le mai dăm şi napi, trifol, şi tăriţe mulate ...raţii variate.

Aceste două cuvinte „raţii variate" au dezvăluit un alt aspect din munca crescătorilor de animale. Inainte vreme, ei erau nevoiţi să se frămînte singuri pentru a avea vite sănătoase şi productive. Nimeni din partea stăpînirii nu se interesa de aşa ceva. Ba, prin 1937—1938, cîţiva „inspectori" veniseră cu vestea că rasa brună trebuie să dispară. De cîţiva ani încoace, însă, crescătorii de animale simt sprijinul de nădejde al statului. Prin cadrele de specialişti puse la îndemînă, ei primesc sprijin şi îndrumare, sfaturi preţioase, care le sînt de mare folos în munca lor.

...Ne-am despărţit seara tîrziu. La plecare, tovarăşul Godja s-a apropiat de mine:

— Spune-mi, tovarăşe, cînd nu bea morarul apă?

— Nu ştiu.

— Cînd are apă la moară. Atunci bea vin. Asta s-ar potrivi şi cînd vorbim de animale. Cînd le avem, nu ducem grijă nici de mîncare şi nici de îmbrăcăminte. Statul ne dă bani buni drept răsplată pentru munca noastră. Intreabă-l pe Mihai — arătă el spre Ţinţaş. Anul trecut, a primit pe 2 tauri aproape 4.000 de lei.

TEOHARI OPREA

Măsuri în vederea valorificării bogăţiilor din Delta Dunării

Zilele acestea s-a înapoiat în Bucureşti delegaţia de peste 40 de specialişti şi cercetători din Ministerul Agriculturii şi Silviculturii, de la Academia R.P.R., I.C.A.R., Institutul de cercetări zootehnice, Institutul de patologie şi igienă animală, Institutul de cercetări piscicole, facultăţile de zootehnie şi medicină veterinară din Bucureşti, ingineri agronomi şi silvici, zootehnişti, medici veterinari, etc. care au făcut o călătorie de studii şi documentare în Delta Dunării.

In decurs de o săptămînă, specialiştii şi cercetătorii au studiat posibilităţile de exploatare a bogăţiilor din Delta Dunării şi în special posibilităţile de creştere a animalelor, de amenajare a păşunilor şi organizare a păşunatului, de folosire a stufului ca nutreţ însilozat pentru hrana animalelor, dezvoltarea pisciculturii şi vînatului, precum şi problemele sanitar-veterinare. In acest scop, au fost vizitate: gospodăria agricolă de stat de la Chilia Veche, gospodăriile agricole colective din Mahmudia şi Chilia Veche, precum şi localităţile Pardina, Letea, Cardon, Sulina, Sf. Gheorghe şi Mahmudia. Au fost vizitate de asemenea păşunile şi grindurile de pe ostroavele Tătaru, Dranov şi Crişan, staţiunea şi şantierul pentru recoltarea mecanică a stufului din satul Vulturu, precum şi întreprinderile de produse agricole şi piscicole din oraşul Tulcea.

Pe baza celor constatate, specialiştii şi cercetătorii au făcut propuneri pentru exploatarea bogăţiilor din Delta Dunării şi în special pentru dezvoltarea creşterii animalelor. Printre altele, s-au analizat condiţiile pentru hrănirea şi adăpostirea animalelor în timpul iernii, crearea perdelelor forestiere de protecţie pe terenurile agricole, organizarea acţiunilor de combatere a dăunătorilor etc.

Pînă la 7 Noiembrie, vor fi întocmite studii de perspectivă îndelungată privind transformarea radicală a Deltei pe baza folosirii energiei hidraulice a apelor Dunării şi a transformării terenurilor inundate şi inundabile în terenuri fertile şi iazuri sistematice.

S.M.T.-urile din regiunea Oradea au fost înzestrate cu nou utilaj agricol

In ultimele 6 luni, S.M.T.-urile din regiunea Oradea au fost înzestrate, printre altele, cu 40 de tractoare K.D.P. şi M.T.Z., 16 maşini de semănat, 33 de pluguri, 15 discuitoare, 133 de grape stelate, 8 selectoare, 8 camioane şi altele.

Datorită acestui fapt, mecanizatorii din cele 8 S.M.T.-uri ale regiunii Oradea vor executa în toamna aceasta un volum de lucrări cu 11.656 hantri mai mare decît în toamna anului trecut.

Pentru executarea la timp a lucrărilor agricole şi pentru folosirea întregii capacităţi de lucru a tractoarelor, peste 30 la sută din numărul tractoriştilor şi-au organizat lucrul în două schimburi. Membrii brigăzilor I şi IV, conduse de Ardelean Ion şi Izsak Iosif de la S.M.T. Episcopia Bihorului, precum şi membrii brigăzii a 2-a conduse de Dumitru Moca de la S.M.T. Tileagd, au realizat 43—45 la sută din planul pe întreaga campanie.

Staţiunile de maşini şi tractoare din Tileagd şi Săcuieni, care au realizat 37 la sută şi respectiv 35 la sută din planul pe campanie, sînt fruntaşe pe regiune.

Timpul probabil pentru zilele de 15, 16 şi 17 octombrie

Timp închis şi ploios la început, apoi schimbător, în general frumos, cu cer variabil. Vînt slab dinspre răsărit. Temperatura aerului staţionară, va oscila noaptea între 1 grad şi 11 grade, iar ziua temperaturile maxime vor fi cuprinse între 14 grade şi 22 grade. Dimineaţa ceaţă. In nordul ţării şi în regiunea de munte, brumă şi îngheţ slab local. Temperatura solului la ora 8 dimineaţa la adîncimea de 5—20 cm va fi cuprinsă între 7 grade şi 14 grade. Timp favorabil lucrărilor agricole de toamnă.

Pentru o mai bună organizare a muncii şi întrecerii socialiste la G. A. S. Galtiu

Cu deosebit entuziasm a fost primită de colectivele de muncă ale multor gospodării agricole de stat care au sector viticol, chemarea la întrecere lansată de gospodăria agricolă de stat Odobeşti cu privire la executarea culesului şi a vinificaţiei la timp şi în cele mai bune condiţii. Ca urmare, într-o serie de gospodării de stat, cum sînt Segarcea, regiunea Craiova, Drăgăşani, regiunea Piteşti, Valea Călugărească, regiunea Ploeşti, şi altele, muncitorii şi tehnicienii viticoli, antrenaţi în întrecerea socialistă şi-au intensificat eforturile pentru executarea culesului şi vinificării strugurilor într-un timp cît mai scurt.

Din păcate însă, mai sînt unele unităţi socialiste din agricultură cu sector viticol unde în această perioadă organizarea muncii şi a întrecerii socialiste este subapreciată, fiind lăsată oarecum la voia întîmplării. Printre aceste unităţi se numără şi gospodăria agricolă de stat Galtiu, regiunea Hunedoara, care are un sector viticol destul de însemnat.

Era firesc ca tovarăşii din comitetul de întreprindere (preşedinte Bakcsi Gh.), cu sprijinul conducerii administrative, îndată ce a apărut chemarea, să fi trecut la organizarea unor consfătuiri de producţie la care să participe întreg colectivul de muncitori, tehnicieni şi ingineri care lucrează în sectorul viticol. In cadrul consfătuirilor de producţie ţinute pe grupe sindicale, comitete de secţie şi pe gospodărie, era necesar să se discute temeinic şi să se analizeze condiţiile deosebite în care se vor desfăşura culesul şi vinificarea recoltei de struguri din acest an. Pe baza propunerilor şi sugestiilor făcute de muncitori şi avînd în vedere sarcinile de plan, comitetul sindical de întreprindere avea datoria să treacă apoi la organizarea întrecerii socialiste între culegători, brigăzi şi secţii, întrecere ale cărei obiective să fi avut în vedere buna calitate a lucrărilor, folosirea raţională a utilajului pentru sporirea productivităţii muncii, etc.

Cu părere de rău trebuie arătat însă că în această unitate comitetul de întreprindere nici măcar nu a adus la cunoştinţă muncitorilor chemarea la întrecere lansată de gospodăria de stat Odobeşti. Cînd, la începutul toamnei, unii muncitori de la secţia Alba Iulia au venit în faţa conducerii gospodăriei şi a comitetului sindical cu propuneri preţioase privind organizarea muncii de pregătire a culesului şi vinificaţiei, crearea unor condiţii bune pentru desfăşurarea întrecerii socialiste, nimeni n-a luat în seamă cele propuse de ei. Aceeaşi soartă au avut şi propunerile unor muncitori de la secţia Galda de Jos, care au cerut să se organizeze întrecerea socialistă, iar rezultatele întrecerii să fie urmărite prin grafice de producţie la locul de muncă etc.

Cu toate că în această gospodărie, recoltatul şi vinificarea strugurilor au început încă din ziua de 3 octombrie, nici pînă acum pregătirea acestor lucrări n-a fost încă complet terminată. La secţia Galda de Jos, de pildă, butoaiele n-au fost reparate în întregime, iar la secţia Alba Iulia, presa hidraulică se află şi acum defectă. De asemenea, la această secţie lipsesc ciuberele pentru transportat strugurii de la căruţă în cramă, ceea ce îngreunează executarea culesului, iar pe întreaga gospodărie lipsesc butoaie, în capacitate de cîteva vagoane, pentru depozitarea vinului.

Lipsuri serioase există şi în ce priveşte organizarea şi retribuirea muncii celor care lucrează la cules şi transportul strugurilor de la culegători la căruţe.

La secţia Galda de Jos, trupul Crizău, de pildă, în loc să se fi organizat echipe de cîte 5—6 culegători şi un cărător care să fie plătiţi la normă, muncitorii lucrează în grupuri mari de-a valma, fără să se ţină seama la retribuirea lor de cantitatea de struguri culeasă de fiecare. Această nivelare a salariilor are urmări negative asupra procesului de producţie, frînînd elanul în muncă al lucrătorilor harnici şi încurajînd pe chiulangii. Nu-i de loc întîmplător faptul că randamentul muncii la cules este foarte scăzut, iar capacitatea de lucru a preselor se foloseşte doar în proporţie de 25 la sută.

Dat fiind condiţiile deosebite din această toamnă, cînd, din pricina ploilor dese, o mare parte din struguri pot să mucegăiască şi să se strice dacă nu sînt culeşi la timp, e necesar ca în această gospodărie să se ia de urgenţă cele mai grabnice măsuri menite să asigure strîngerea la timp şi fără pierderi a întregii recolte. Comitetul de întreprindere, cu sprijinul efectiv al conducerii gospodăriei, are datoria să treacă de îndată la organizarea şi antrenarea în întrecere a tuturor muncitorilor care lucrează la cules şi vinificare. Din partea conducerii gospodăriei se cere mai multă preocupare pentru asigurarea condiţiilor necesare bunei desfăşurări a întrecerii socialiste precum şi pentru ţinerea unei stricte evidenţe a rezultatelor obţinute în cadrul acestei întreceri.

In gospodăria de stat Galtiu există toate condiţiile ca recoltatul şi vinificarea strugurilor să fie făcută la timp şi fără pierderi. E necesar doar ca aceste posibilităţi să fie folosite complet şi cît mai chibzuit.

V. CAZACU

La uzina de vinificare

Podgorenii au început strîngerea bogatei recolte de struguri. Indată după recoltare prima lor grijă este de a-şi achita îndatoririle faţă de stat.

Iată-l, în fotografia de mai sus, pe ţăranul muncitor Stoica P. Gheorghe din comuna Suteşi, regiunea Piteşti, predînd la uzina de vinificare a întreprinderii vin-alcool din Drăgăşani cu 1.000 kg struguri peste sarcina de vînzare şi cantitatea contractată.

Creşterea porcilor, izvor de mari venituri

In anul 1950, cînd a luat fiinţă gospodăria noastră colectivă, nu aveam decît foarte puţine animale: cîteva vaci de lapte, oi, cîţiva boi şi cai de muncă. In cei cinci ani care au trecut de atunci, sectorul zootehnic al gospodăriei noastre s-a dezvoltat mult şi s-a dovedit a fi un nesecat izvor de venituri pentru gospodărie şi membrii ei.

Eu muncesc la ferma de porci, care numără peste 120 de scroafe, purcei şi porci puşi la îngrăşat. Cît de însemnate sînt succesele noastre în creşterea porcilor se poate vedea din următorul exemplu:

In anul acesta, la o singură fătare, 15 scroafe au dat viaţă la 144 de purcei. De la scroafa nr. 3 s-au obţinut din două fătări 21 de purcei. Din cei 175 de purcei născuţi pînă acum, nu au murit decît 7, ceea ce înseamnă un procent de mortalitate foarte mic, de numai 4 la sută.

Pentru a creşte porci graşi şi sănătoşi, grija mea de căpetenie este să le asigur o hrănire raţională. In bucătăria de pe lîngă grajdul de porci, prepar zilnic cantităţi mari de terci din tărîţe de orz, făină de lucernă etc., care, împreună cu cartofii, au un mare rol în alimentarea porcilor. O deosebită atenţie acordăm noi îngrijirii scroafelor-mame şi purceilor, cărora le dăm să mănînce nutreţuri cît mai hrănitoare. Hrana purceilor este formată din zer, grăunţe şi nutreţuri suculente, ca lucerna şi altele, care îi ajută să crească repede în greutate.

Respectînd indicaţiile tehnicienilor privind hrănirea raţională a purceilor, noi reuşim ca la înţărcare fiecare purcel să aibă în medie o greutate de 14—16 kg.

Nu uităm nici buna adăpostire a porcilor, întrucît adăpostirea are şi ea o mare influenţă asupra dezvoltării lor. Noi curăţim zilnic grajdul porcilor anume construit pentru ei, iar de două ori pe an, îl văruim. In fiecare zi, curăţim porcii cu peria şi îi lăsăm să se plimbe 2—3 ore în padocurile de lîngă boxe. Tovarăşul doctor veterinar a vaccinat la timp toţi porcii astfel încît nu s-a ivit nici un caz de pestă sau altă boală infecţioasă.

Dezvoltarea continuă a fermei de porci asigură gospodăriei noastre an de an venituri tot mai mari. Anul acesta, de exemplu, gospodăria, conform contractului, a predat la O.R.A.C.A. 20 de porci în greutate totală de 4.000 kg. Prin predarea acestor porci, cît şi prin vînderea unor purcei pe piaţa liberă, gospodăria a realizat un venit de 63.218 lei. Pentru porcii predaţi la O.R.A.C.A. ni s-a redus din cota de produse vegetale un vagon de cereale, iar din cea de carne, 80 la sută.

Ingrijitorii de la ferma de porci a gospodăriei noastre sînt hotărîţi să crească un număr şi mai mare de porci, să-i îngrijească şi mai bine. Noi muncim pentru ca în anul viitor să avem 28—30 de scroafe şi aproximativ 300 de purcei, iar veniturile realizate să fie de 2—3 ori mai mari ca cele obţinute în 1955. In acest scop, am procurat încă de pe acum cea mai mare parte din cantitatea de porumb şi cartofi, cu care vom hrăni porcii în iarna care se apropie.

SANTA EMERIC

Ingrijitor în sectorul porcin al gospodăriei agricole colective „Brazdă Nouă" din comuna Valea Crişului raionul Sf. Gheorghe

Să evităm greşelile în acţiunea de desţelenire

Ing. DINCA DUMITRU

lector la Institutul agronomic „N. Bălcescu", Bucureşti

Punerea în valoare a terenurilor neproductive, cît şi a celor slab productive este o acţiune importantă în cadrul măsurilor luate de partid şi guvern pentru ridicarea agriculturii din ţara noastră. O problemă de mare actualitate care se pune în faţa tuturor specialiştilor din agricultură în legătură cu această acţiune o constituie modul şi timpul de executare a desţelenirilor, cu atît mai mult cu cît în anii trecuţi s-au făcut multe greşeli în această direcţie.

In articolul de faţă, vom căuta să lămurim principalele aspecte ale problemei desţelenirilor şi anume: condiţiile de executare a acestei lucrări, folosirea plugului cu antetrupiţă, desţelenirea lucernierelor, momentul desţelenirii, planta principală ce trebuie cultivată după sola de ierburi desţelenită din asolament, desţelenirea păşunilor şi fîneţelor naturale, desţelenirea terenurilor de pantă şi adîncimea arăturii.

Condiţiile care trebuie respectate

Pentru a înlătura greşelile care se fac la desţelenire, trebuie să ştim că, oricum ar fi ţelina, prin desţelenirea ei trebuie să asigurăm următoarele condiţii:

In primul rînd, lucrarea trebuie executată în aşa fel, încît plantele care au format ţelina să fie bine îngropate sub brazdă, pentru a nu lăstări din nou.

Stratul înţelenit îngropat trebuie să găsească condiţii bune de umiditate şi aeraţie care să înlesnească descompunerea (putrezirea) resturilor vegetale şi deci să formeze cantităţi mari de hrană minerală pentru plante şi humus pentru îmbunătăţirea structurii solului.

In sfîrşit, prin lucrarea ţelinei trebuie să obţinem un strat de pămînt afînat, bine aerisit, reavăn şi aşezat, pînă la data însămînţării, în care seminţele culturilor ce se vor semăna să găsească condiţiile cele mai bune pentru a încolţi, iar plantele să se dezvolte cît mai bine.

Folosirea plugului cu antetrupiţă

Desţelenirea cu ajutorul plugului cu antetrupiţă are o serie de avantaje faţă de desţelenirea cu plugul obişnuit. Astfel, stratul înţelenit de la suprafaţa solului bogat în resturi vegetale, este tăiat, răsturnat şi aruncat pe fundul brazdei de către antetrupiţă. Trupiţa mare scoate din adîncime stratul de pămînt cu structură bună şi-l răstoarnă la suprafaţă peste primul strat, acoperindu-l bine. Arătura făcută cu astfel de pluguri se revarsă în bulgăraşi mici, cu formă măzărată, rămîne afînată şi mărunţită, nemaifiind nevoie de grăpări repetate pentru a mărunţi pămîntul.

Stratul înţelenit, îngropat pe fundul brazdei, neavînd aer prea mult şi găsind umiditate potrivită, se descompune, transformîndu-se în humus, care are rolul de a forma agregate foarte rezistente, astfel că solul capătă structura măzărată.

In ţelina întoarsă cu plugul cu antetrupiţă, semănatul se face în bune condiţii, umiditatea este asigurată, deoarece apa pătrunde în sol cu uşurinţă, iar evaporaţia este mică. In terenurile desţelenite cu plugul cu antetrupiţă, recoltele obţinute sînt întotdeauna mai mari. De exemplu, în experienţele executate de catedra de agricultură de la Institutul agronomic „N. Bălcescu" din Bucureşti, grîul de toamnă cultivat după sola înierbată desţelenită cu plugul cu antetrupiţă a dat o recoltă de 3.173 kg la hectar.

Sînt totuşi cazuri cînd desţelenirea cu plugul cu antetrupiţă nu este bună. Aşa, spre exemplu, pe ţelinile prea vechi, care au un strat înţelenit gros, sau în cazul mlaştinilor desecate ori a terenurilor turboase, nu se poate ara cu plugul cu antetrupiţa, deoarece stratul gros de ţelină înfundă antetrupiţa, iar brazdele nu se mărunţesc. De asemenea, pe ţelinele de pe terenurile nisipoase, cu strat arabil subţire, sau pe ţelinele formate pe pietrişuri, desţelenirea cu plugul cu antetrupiţă nu este bună, deoarece în acest caz este scos la suprafaţă stratul nefertil de dedesubt.

In general însă, la noi, folosirea plugului cu antetrupiţă pentru spargerea trifoiştelor, izlazurilor neproductive sau puţin productive care trebuie reînsămînţate, a tarlalelor cu ierburi perene din asolamentul cu solă înierbată, dă rezultate dintre cele mai bune

Desţelenirea lucernierelor.

O grijă deosebită trebuie să dăm desţelenirii lucernierelor şi solelor înierbate în care lucerna intră în amestec. După cum ştim, lucerna are însuşirea de a lăstări puternic după ce terenul a fost arat, îngreunînd în felul acesta foarte mult lucrările de îngrijire a culturilor care urmează. Datorită faptului că lăstărirea se produce de la coletul plantelor, se recomandă ca înainte de desţelenire să se facă o lucrare superficială de decoletare a plantelor. Această decoletare se poate face cu un extirpator puternic ori cu un plug obişnuit, la adîncimea de 5-7 cm. Acesta face decoletarea pe toată lăţimea brazdei la o adîncime de 3—4 cm. Făcînd decoletarea şi apoi arătura cu plugul cu antetrupiţă, se înlătură în întregime pericolul lăstăririi lucernei.

Cînd se face desţelenirea

Greşelile cele mai mari se fac însă de obicei în privinţa timpului cînd se face desţelenirea. Epoca de desţelenire este legată de condiţiile de climă şi sol, de sarcina de plan. In ceea ce priveşte plantele care se cultivă după ţelină, de condiţiile gospodăriei şi de mersul vremii din anul respectiv.

In regiunile umede, unde se obţin recolte mari de fîn la coasa a doua, desţelenirea se va face după această coasă. In regiunile secetoase, unde nu se poate lua o recoltă bună de fîn la coasa a doua, desţelenirea se face devreme, după coasa I, în vederea semănăturilor de toamnă.

In afară de aceasta, desţelenirea se face mai devreme sau mai tîrziu, după specificul climei din regiunea respectivă. In regiunile cu toamne scurte şi reci, desţelenirea se face mai devreme, în vară, pentru ca pînă la semănat, resturile organice din stratul înţelenit să aibă timp şi condiţii bune pentru a se descompune. De asemenea, în regiunile cu toamne lungi, dar secetoase, desţelenirea trebuie făcută tot devreme, pentru ca în timpul lung de la desţelenire şi pînă la semănat, să se poată strînge o cantitate de apă care să asigure descompunerea resturilor vegetale din stratul înţelenit.

Experienţele executate în cîmpul experimental al Institutului Saratov (U.R.S.S.) au arătat că, în această regiune secetoasă, desţelenirea tîrzie a făcut ca 63,2 la sută din resturile organice din ţelină să rămînă nedescompuse, în timp ce, prin desţelenirea timpurie, au rămas nedescompuse numai 39 pînă la 42 la sută din aceste resturi.

In regiunile şi în anii cu toamne lungi, calde şi umede, se poate întîrzia cu desţelenirea, condiţiile fiind prielnice pentru descompunerea resturilor organice.

Atunci cînd se stabileşte data desţelenirii, trebuie să se ţină seama şi de planta care urmează să fie semănată în ţelina întoarsă. Cînd se cultivă grîu de toamnă, desţelenirea trebuie să se facă mai devreme, pentru ca stratul înţelenit să se poată descompune pînă la semănat. Dacă, din contră, semănăm grîu de primăvară, atunci desţelenirea nu se face devreme, deoarece pînă primăvara, cînd semănăm, o mare parte din substanţele hrănitoare care se formează prin descompunerea ţelinei este spălată de ape şi dusă în adîncime.

Experienţele executate la staţiunea Lovrin, regiunea Arad, ca şi la staţiunea Studina, regiunea Craiova, au arătat că grîul de toamnă semănat în teren desţelenit devreme a dat o recoltă cu 45 la sută mai mare, pe cînd grîul de primăvară semănat în teren desţelenit devreme, dimpotrivă, a dat o recoltă cu 9,3 la sută mai mică.

★

Ţelinele fiind terenuri fertile, trebuie să fie cultivate cu planta cea mai preţioasă, plantă care la noi în ţară este grîul. De aceea, după ţelinele artificiale din asolamentele mai ales cu ierburi care lasă terenul curat de buruieni, bogat şi cu o bună structură, trebuie cultivat grîu de toamnă sau grîu de primăvară, în regiunile în care acesta dă recolte mari.

★

O greşeală mare care s-a făcut în unele comune şi gospodării a fost aceea că s-au desţelenit terenuri contraindicate, care apoi au fost cultivate cu plante nepotrivite, puţin productive. Nu este recomandat a se desţeleni acele păşuni şi fîneţe naturale care produc o cantitate mare de masă verde pe unitatea de suprafaţă. Scopul urmărit este ca, prin desţelenirea terenurilor neproductive sau puţin productive, **să mărim simţitor cantitatea de furaje pe unitatea de suprafaţă, să îmbunătăţim totodată calitativ baza furajeră.** Anul trecut însă, nu s-a ţinut seama peste tot de acest lucru. Aşa, bunăoară, în comuna Cristian, raionul Sibiu, au fost desţelenite 130 ha de păşune care produceau în condiţii normale de climă 7.000—8.000 kg de masă verde la ha. Terenul acesta a fost apoi semănat cu porumb furajer şi cartofi, care au dat producţii nesatisfăcătoare. In comuna Casolt din acelaşi raion, au fost desţelenite de asemenea 14 ha teren de luncă foarte productiv, care putea da pînă la 10.000 kg de masă verde la ha. Desţelenirea s-a făcut cînd solul a avut prea multă umiditate, astfel încît pe o mare parte din această suprafaţă, brazdele au rămas întregi, s-au uscat, iar terenul a rămas neînsămînţat.

Ţelinele de pe terenurile înclinate, cum ar fi coastele dealurilor care au o înclinaţie mai mare de 10 la sută, nu trebuie desţelenite chiar dacă aceste terenuri nu sînt prea productive. Desţelenind terenurile cu pantă mare, înlesnim eroziunea solului, iar stratul fertil de la suprafaţă este dus de apa ce se scurge în văi. Greşeala de a se desţeleni coastele cu pantă mare s-a făcut şi se face încă la noi, în unele locuri. Aşa, spre exemplu, în regiunea Suceava au fost cazuri cînd s-au desţelenit izlazurile de pe pantele cu înclinaţie mai mare de 15 la sută, înlesnindu-se prin aceasta procesele de eroziune şi deci de distrugere a solului.

Adîncimea la care trebuie să se execute desţelenirea este diferită, în raport cu felul solului şi cu cerinţele plantelor. Ea poate fi de 20, 22 sau chiar de 30 cm.

Pe solurile subţiri, pe podzoluri şi pe sărături, nu trebuie să se facă niciodată o desţelenire prea adîncă, pentru a nu se aduce la suprafaţă straturile inferioare nefertile. Aşa s-a întîmplat în comuna Luciu-Giurgeni din regiunea Constanţa, unde s-a desţelenit la o adîncime mai mare decît cea necesară o suprafaţă de 800 ha teren sărăturos. Se ştie că, în sărături, stratul de la adîncimea de 15—30 cm este mai sărăturos decît stratul superficial. Desţelenind adînc terenurile sărăturoase, aducem la suprafaţă acest strat foarte sărăturos şi stricăm solul.

Greşeli tot atît de mari au săvîrşit în multe locuri organele de stat şi agricole şi în ce priveşte **destinaţia dată terenurilor de izlaz desţelenite.** Pe o bună parte din aceste terenuri au fost cultivate plante tehnice, cartofi, legume etc., care, fără îndoială, au dat producţii ridicate, însă prin aceasta baza furajeră a suferit pierderi. Necesitatea dezvoltării continue a creşterii animalelor cere lichidarea fără întîrziere a tendinţei manifestată de acele organe de stat şi agricole locale, care caută să extindă culturile de cereale, legume, plante tehnice numai pe seama izlazurilor, micşorîndu-le mereu suprafaţa. Astfel de cazuri s-au întîmplat în regiunea Timişoara, de exemplu, unde peste 2.000 de ha din cele desţelenite în izlazuri au fost cultivate cu plante tehnice, iar peste 3.000 de ha au rămas neînsămînţate. Terenurile de izlaz neproductive sau puţin productive trebuie transformate — prin desţelenire şi cultivare cu plante furajere — în terenuri care să producă an de an cantităţi mari de nutreţ de bună calitate, pentru hrănirea îndestulătoare a animalelor. In nici un caz ele nu pot fi sustrase din baza furajeră, dacă dorim ca aceasta să fie corespunzătoare scopului ce-l are.

Aşadar, lucrarea terenurilor înţelenite trebuie să fie făcută cu multă chibzuială, stabilind de la caz la caz atît timpul optim, cît şi adîncimea şi unealta cu care desţelenim. Trebuie să ne ferim să cultivăm în ţelină plante nepotrivite şi să desţelenim terenuri care prin producţia şi aşezarea lor merită să rămînă înţelenite.

OAMENII DE ŞTIINŢĂ SOVIETICI CONTINUĂ OPERA LUI MICIURIN

I. S. GORŞKOV

doctor în ştiinţe agricole, directorul Laboratorului central de genetică „I. V. Miciurin"

Anul acesta, la 27 octombrie, se împlinesc 100 de ani de la naşterea eminentului savant rus Ivan Vladimirovici Miciurin, care a intrat în istoria ştiinţei ca un mare transformator al naturii. I. V. Miciurin a fost fiu credincios al poporului rus, mîndria şi gloria lui. El a fost un savant-muncitor care a trasat noi căi creatoare în ştiinţa asupra naturii vii. 60 de ani din activitatea sa, I. V. Miciurin i-a consacrat ameliorării plantelor agricole.

Datorită cercetărilor experimentale şi descoperirilor sale, I. V. Miciurin a îmbogăţit grădinile de pomi fructiferi ale Ţării Sovietice cu noi şi preţioase soiuri şi varietăţi foarte productive; el a obţinut peste 300 de soiuri noi de caişi, scoruşi, nuci, viţă de vie, smeură, muri, agrişi, fragi, gutui, legume, plante tehnice şi decorative.

Soiurile miciuriniste şi puieţii hibrizi creaţi de Miciurin constituie fondul de aur al selecţiei sovietice, izvorul nesecat pentru selecţionatorii-miciurinişti şi specialiştii din agricultură în lupta lor pentru recolte mari şi constante la culturile agricole.

Ca urmare a unor eforturi creatoare îndelungate şi a unor lucrări experimentale complicate, Miciurin a elaborat învăţătura la baza căreia stau teoria şi metodele hibridării intraspecifice şi ale hibridării îndepărtate, teoria şi metodele de educare dirijată a tinerelor organisme hibride, teoria şi metodele de selecţie.

Acordînd o mare importanţă hibridării în vederea obţinerii unor noi forme de plante agricole, I. V. Miciurin a fundamentat-o prin învăţătura despre influenţa mediului exterior asupra caracterului formării şi dezvoltării în stadii a tînărului organism hibrid, prin teoria dirijării conştiente a proceselor eredităţii şi a variabilităţii formelor organice. I. V. Miciurin considera hibridarea şi principiile selecţiei plantelor reproducătoare ca unul din factorii puternici de formare artificială şi dirijată a noului organism vegetal.

Invăţătura miciurinistă este unanim recunoscută în Uniunea Sovietică ca direcţia cea mai înaintată şi progresistă în dezvoltarea darwinismului, care a repurtat o victorie deplină şi definitivă asupra teoriilor reacţionare, pseudo-ştiinţifice ale savanţilor burghezi — Mendel, Weissmann şi Morgan. In decursul multor zeci de ani, Miciurin a dus o luptă intransigentă împotriva încercărilor de a micşora importanţa principiilor teoriei evoluţioniste, de a o lipsi de baza ei materialistă şi de însemnătatea ştiinţifică. Rezultatele strălucite obţinute de I. V. Miciurin în domeniul selecţiei şi geneticii demonstrează trăinicia teoriei evoluţioniste, reprezintă un nou capitol în dezvoltarea creatoare a darwinismului.

*

Principiile şi metodele miciuriniste de selecţie a plantelor reproducătoare, de educare dirijată a tinerelor forme hibride, de hibridare intraspecifică şi de hibridare îndepărtată deschid perspective largi pentru activitatea creatoare a oamenilor de ştiinţa sovietici, a specialiştilor în agricultură şi a experimentatorilor miciurinişti.

Ivan Vladimirovici Miciurin visa în Rusia de dinainte de revoluţie la organizarea în ţara noastră a unei reţele largi de staţiuni experimentale de selecţie şi de alte instituţii ştiinţifice. Visul său s-a îndeplinit numai în anii puterii sovietice.

In prezent, pe teritoriul U.R.S.S. există o vastă reţea de institute de cercetări ştiinţifice, staţiuni experimentale de selecţie, cîmpuri de experienţă şi puncte de sprijin ale lor, laboratoare, grădini botanice şi loturi pentru încercarea soiurilor, care constituie baza fitotehniei sovietice. Pomicultura a devenit în U.R.S.S. o parte integrantă a producţiei colhoznice şi sovhoznice.

In viitorii 4—5 ani, suprafaţa livezilor va fi simţitor mărită şi pînă în anul 1960, ea va atinge cifra de 5.300.000 de hectare. In regiunile Ural, Siberia şi Orientul Mijlociu, cresc şi rodesc grădini miciuriniste pe o suprafaţă de peste 40.000 ha.

Pe zeci şi sute de mii de hectare cresc şi rodesc soiurile miciuriniste de meri, peri, vişini, pruni etc. Soiurile miciuriniste de viţă de vie au devenit o cultură industrială în regiunile centrale ale părţii europene a U.R.S.S. şi sînt planificate să se planteze pe mari suprafeţe în sudul şi centrul regiunii Volgăi, în Başkiria, ţinutul Altai şi în regiunile Tambov, Moscova, Voronej, Kursk şi Kuibîşev. In R.S.F.S.R. şi republicile unionale au fost create pepiniere în care se cultivă cele mai bune soiuri miciuriniste şi soiuri de plante fructifere obţinute de selecţionatorii sovietici.

Ca urmare a muncii intense a institutelor de cercetări ştiinţifice şi a selecţionatorilor miciurinişti în domeniul selecţiei plantelor fructifere, numai în R.S.F.S.R. au fost introduse în sortimentul standard peste 500 de noi soiuri.

Institutul de cercetări ştiinţifice „I. V. Miciurin" şi cele 40 de staţiuni experimentale şi puncte de sprijin ale sale, situate în diferite regiuni ale R.S.F.S.R., au creat sute de noi soiuri foarte productive de plante fructifere şi au elaborat procedee mai perfecţionate care asigură sporirea producţiei la hectar a plantaţiilor fructifere.

Selecţionatorii pomicultori Tihonov, Clonicienko, Javoronkov, Lisavenko şi alţii de la staţiunile experimentale din Ural şi Siberia au obţinut peste 100 de soiuri preţioase de meri, peri, vişini, pruni şi alţi pomi.

Laboratorul central de genetică „I. V. Miciurin", care a devenit leagănul şi centrul orientării miciuriniste în ştiinţă, lucrează la obţinerea de noi soiuri şi varietăţi de plante fructifere, plante decorative, culturi legumicole şi de alte culturi agricole, precum şi la studierea şi dezvoltarea moştenirii ştiinţifice a lui I. V. Miciurin. Un număr de peste 596 de soiuri de plante fructifere obţinute de I. V. Miciurin şi continuatorii lui sînt studiate şi experimentate în grădinile şi pe loturile experimentale ale acestui laborator. Din plantele obţinute de colectivul laboratorului, 75 de soiuri au fost predate serviciului de stat pentru încercarea soiurilor, iar 35 de soiuri au fost introduse în sortimentul standard.

Laboratorul foloseşte pe scară largă fondul bogat de plante hibride obţinute de Miciurin, dintre care multe constituie forme iniţiale preţioase pentru munca de viitor în domeniul hibridării şi studierii influenţei condiţiilor externe de dezvoltare asupra formării caracterelor preţioase din punct de vedere economic la puieţii hibrizi.

Noile soiuri de plante fructifere şi de alte plante obţinute de laborator se caracterizează printr-o mare precocitate, producţie sporită la hectar, rezistenţă la gerurile iernii şi prin bune calităţi gustative.

Milioane de puieţi din soiurile miciuriniste sînt cultivate în pepinierele noastre colhoznice şi de stat. Materialul săditor şi de altoi obţinut de laboratorul nostru a asigurat plantarea de livezi colhoznice şi sovhoznice cu soiuri miciuriniste în zonele centrale şi nordice ale ţării.

Laboratorul întreţine relaţii cu zeci de mii de fruntaşi din agricultură şi cu experimentatorii miciurinişti.

Activitatea ştiinţifică a Laboratorului central de genetică „I. V. Miciurin" este îndreptată spre obţinerea unor soiuri de plante agricole foarte productive, elaborarea principiilor teoretice ale selecţiei miciuriniste în ce priveşte problemele educării dirijate a formelor vegetale hibride şi găsirea unor forme productive preţioase din punct de vedere economic prin hibridare.

Lucrările de selecţie în vederea obţinerii unui nou soi se desfăşoară pe baza studierii profunde a condiţiilor naturii formelor părinteşti iniţiale, aplicîndu-se metodele miciuriniste de hibridare sexuată şi vegetativă şi metodele de educare a plantelor hibride.

Datorită metodelor miciuriniste de hibridare îndepărtată, s-au obţinut pentru prima dată în lume, în practica de selecţie, hibrizi fecunzi de peri cu meri, precum şi hibrizi între genuri, prin încrucişarea migdalului cu piersicul, prin polenizarea coacăzului auriu cu polenul agrişului, prin polenizarea coacăzului negru cu polenul coacăzului roşu etc.

Materialul de selecţionare acumulat în laborator oferă posibilitatea de a rezolva în mod practic marile sarcini de plan în domeniul agriculturii.

Moscova — Octombrie 1954

Problema dezarmării poate fi rezolvată

Aşa cum s-a anunţat, la 7 octombrie subcomitetul Comisiei O.N.U. pentru dezarmare şi-a întrerupt lucrările. In şedinţa din 7 octombrie, cei cinci reprezentanţi din subcomitet: A. Sobolev — U.R.S.S., H. Stassen — S.U.A., A. N. Nutting — Anglia, J. Moch — Franţa şi P. Martin — Canada, au făcut declaraţii care ulterior au fost date publicităţii.

Nu se poate nega faptul că lucrările subcomitetului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare au avut create, de data aceasta, o serie de condiţii favorabile ce permiteau nu numai apropierea punctelor de vedere, dar chiar realizarea unui acord în probleme în care de fapt nu mai erau divergenţe între părţi.

O contribuţie de seamă la crearea condiţiilor prielnice bunei desfăşurări a lucrărilor au adus-o în primul rînd propunerile cu privire la dezarmare făcute de U.R.S.S. la 10 mai şi 21 iulie a. c. Propunerile sovietice apropiau punctele de vedere ale părţilor în problemele esenţiale ale dezarmării. Ele ţineau seamă de toate doleanţele principale ale S.U.A., Angliei, Franţei şi Canadei expuse în propunerile pe care acestea le-au prezentat anterior în subcomitet. Propunerile sovietice prevedeau soluţii concrete nu pentru chestiuni izolate ale problemei dezarmării, ci pentru părţile sale componente de cea mai mare importanţă. Mai mult, guvernul sovietic a analizat şi analizează cu atenţie toate propunerile făcute de puterile apusene. Acest lucru a fost oglindit cu putere în scrisoarea adresată de N. A. Bulganin preşedintelui Eisenhower.

In timpul lucrărilor subcomitetului, delegaţiile Angliei, Franţei şi Canadei şi-au expus poziţiile, exprimînd, pe cît se înţelege, acordul de principiu cu asemenea prevederi extrem de importante ca stabilirea nivelurilor forţelor armate, termenele de interzicere a armei atomice şi necesitatea de a se institui un control internaţional eficace asupra înfăptuirii măsurilor în vederea dezarmării. Dar aceasta n-a fost de ajuns pentru a se realiza un progres în rezolvarea problemei dezarmării, mai ales dacă ţinem seama de poziţia delegaţiei S.U.A. Reprezentantul S.U.A. n-a precizat nici pînă acum care-i poziţia Statelor Unite faţă de propunerile făcute de U.R.S.S. la 10 mai a.c. Mai mult, şeful delegaţiei americane, Stassen, a declarat că delegaţia S.U.A. are rezerve asupra tuturor poziţiilor pe care s-a situat anterior în problema dezarmării.

Delegaţia americană a privit problema dezarmării doar sub un singur aspect, acela legat de propunerea preşedintelui Eisenhower cu privire la schimbul de informaţii militare şi fotografierea din avion. Chiar în declaraţia sa de la 7 octombrie, Stassen a arătat că „inspecţia este cheia spre limitarea armamentelor".

Desigur că problema inspecţiei are un rol important în rezolvarea problemei dezarmării. Dar numai măsuri de inspecţie şi schimbul de informaţii militare fără un acord cu privire la reducerea armamentelor şi interzicerea armei atomice n-ar contribui la lichidarea cursei înarmărilor şi prin urmare n-ar înlătura primejdia unui nou război şi n-ar uşura popoarele de povara cheltuielilor pentru înarmare.

De altfel, reprezentantul Franţei, J. Moch, a recunoscut că nici un plan de control fără plan de dezarmare elaborat şi semnat simultan nu are şanse să fie adoptat în prezent de cele cinci guverne reprezentante la lucrările subcomitetului. Pentru realizarea unui asemenea plan, este fără îndoială nevoie de cunoaşterea punctelor de vedere ale tuturor părţilor şi de o atitudine hotărîtă. Or, subcomitetul a fost lipsit tocmai de asemenea propuneri din partea S.U.A. şi s-a lovit de nehotărîrea pe care a manifestat-o delegaţia S.U.A.

Aşa cum a recunoscut şi U.R.S.S., propunerile făcute de preşedintele Eisenhower prezintă importanţă, dar ele nu pot fi privite izolat de ansamblul problemei. Ce ar urma dacă s-ar adopta propunerea sa? Dl. Stassen nu spune ce va urma, ci doar s-a mulţumit să arate că planul preşedintelui S.U.A. „ar scoate din mlaştină ideea inspecţiei". Dl. Stassen n-a precizat nici dacă schimbul de informaţii militare propus de Eisenhower se referă şi la armele atomice şi cu hidrogen şi nici dacă fotografierea ce ar urma să se facă din avion ar avea ca obiectiv numai teritoriile S.U.A. şi U.R.S.S. sau şi celelalte teritorii ale ţărilor legate prin tratate militare de cele două părţi. Acest fel de a privi problema dezarmării nu poate desigur să mulţumească pe cei interesaţi în rezolvarea e..

Poziţia adoptată de delegaţia americană la lucrările subcomitetului a stîrnit critici însăşi în S.U.A. Numeroşi ziarişti americani vorbesc în comentariile lor despre o accentuare a izolării S.U.A. pe plan internaţional. „Poziţia S.U.A. — scrie ziarul „New York Herald Tribune" — este „negativă, neatrăgătoare, neconvingătoare".

Rezolvarea problemei dezarmării — aşa cum arăta delegatul sovietic — ar constitui o contribuţie foarte mare la cauza menţinerii şi întăririi păcii generale şi a securităţii internaţionale. Condiţii pentru găsirea căii care să ducă la încheierea unui acord în această problemă există. Pentru aceasta, însă, este nevoie ca să se aibă în vedere ansamblul problemei ţinîndu-se seamă de părţile ei principale: stabilirea nivelurilor forţelor armate ale marilor puteri, termenele intrării în vigoare a interzicerii folosirii armei atomice, stabilirea de posturi de control în punctele strategice pentru a se putea preveni un atac prin surprindere şi asumarea de către state, înaintea încheierii unei convenţii internaţionale care va interzice armele atomice, a obligaţiei de a nu folosi primele armele atomice împotriva vreunei ţări.

Cu toate că s-a întîmplat acest eveniment nedorit — întreruperea lucrărilor subcomitetului Comisiei O.N.U. pentru dezarmare — omenirea nu-şi pierde speranţa că problema dezarmării îşi va găsi o rezolvare favorabilă. Azi, forţele păcii sînt atît de puternice, încît pot bara drumul celor care propagă războiul ca mijloc de soluţionare a problemelor internaţionale. Şi ultimele evenimente politice au dovedit acest lucru din plin.

Imbolnăvirea cancelarului Adenauer

BERLIN 12 (Agerpres). — Surse vest-germane anunţă că cancelarul federal Adenauer s-a îmbolnăvit. La 11 octombrie, agenţia vest-germană D.P.A. a comunicat că la Bonn „se consideră că boala cancelarului federal va fi destul de îndelungată" şi-l va împiedica un timp oarecare să se ocupe de treburile de stat. Agenţia menţionează că Adenauer a contractat o pneumonie.

Comunicatul sovieto-canadian

MOSCOVA 12 (Agerpres). — TASS transmite: Ziarele sovietice din 12 octombrie publică textul următorului comunicat sovieto-canadian:

Intre 5 şi 12 octombrie, ministrul Afacerilor Externe al Canadei, Lester B. Pearson, a vizitat U.R.S.S. ca invitat al guvernului sovietic.

In acest timp, L. B. Pearson a avut întrevederi cu conducători ai statului sovietic şi a dus tratative cu V. M. Molotov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., I. G. Kabanov, ministrul Comerţului Exterior, şi S. V. Kaftanov, ministru ad-interim al Culturii al U.R.S.S.

La convorbirile care au avut loc în cursul acestor întîlniri au participat din partea Canadei persoanele care îl însoţesc pe L. B. Pearson: M. Sharp, ministru adjunct al Comerţului, J. Holms, ministru adjunct al Afacerilor Externe, precum şi J. B. C. Watkins, ambasadorul extraordinar şi plenipotenţiar al Canadei în U.R.S.S.

Din partea sovietică, la tratative au participat: V. A. Zorin, locţiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S., D. S. Cluvahin, ambasadorul extraordinar şi plenipotenţiar al U.R.S.S. în Canada şi V. I. Erofeev, şeful secţiei a 2-a pentru Europa din Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S.

Intîlnirile şi convorbirile s-au desfăşurat într-o atmosferă de cordialitate şi s-au referit la o sferă largă de probleme printre care probleme privind în mod special cele două ţări, precum şi alte probleme care au o mare importanţă internaţională. Schimbul de păreri a dus la o înţelegere mai clară a punctelor de vedere ale părţilor, ceea ce va contribui la dezvoltarea unor relaţii bune între cele două ţări.

S-a recunoscut că nu există probleme între state sau grupări de state care să nu poată fi rezolvate prin mijloace paşnice, cu condiţia să existe bunăvoinţă şi năzuinţa sinceră de a întări pacea şi relaţiile de prietenie între state. V. M. Molotov şi L. B. Pearson şi-au exprimat satisfacţia în legătură cu faptul că în subcomitetul Comisiei Organizaţiei Naţiunilor Unite pentru dezarmare, din care fac parte U.R.S.S. şi Canada, punctele de vedere s-au apropiat şi a fost stabilită o comunitate de vederi în ceea ce priveşte necesitatea de a se contribui la rezolvarea cît mai grabnică a problemei dezarmării. S-a căzut de acord că pentru realizarea acestui scop este de o deosebită importanţă dezvoltarea încrederii între ţări şi întărirea sentimentului de securitate. Măsurile îndreptate spre destinderea continuă a încordării în relaţiile internaţionale trebuie să contribuie la aceasta. S-a constatat cu satisfacţie că hotărîrile conferinţei de la Geneva din iulie a.c. a şefilor guvernelor celor patru puteri au contribuit la destinderea încordării internaţionale, deşi numeroase probleme urmează de-abia să fie rezolvate.

In legătură cu faptul că V. M. Molotov a fost unul din preşedinţii conferinţei de la Geneva, iar Canada face parte din Comisia Internaţională pentru supraveghere şi control în Indochina, a fost posibil să se examineze problemele Indochinei. S-a stabilit că, în ciuda dificultăţilor existente trebuie să se obţină, în acţiunea de sprijinire a armistiţiului şi de neadmitere a operaţiilor militare, aplicarea acordurilor de la Geneva.

Sosirea lui L. B. Pearson a fost folosită de asemenea pentru a se examina posibilitatea încheierii unui acord comercial între U.R.S.S. şi Canada pe o bază reciproc avantajoasă, respectîndu-se principiul naţiunii celei mai favorizate. Cei doi miniştri au recunoscut importanţa măsurilor îndreptate spre înlăturarea diferitelor obstacole în domeniul comerţului internaţional.

S-a ajuns în principiu la un acord ca în viitorul apropiat să se continue la Ottawa tratativele începute la Moscova, care, după cum se speră, vor da rezultate pozitive în avantajul celor două ţări.

In cursul convorbirilor, părţile au ajuns la concluzia că neîncrederea şi neînţelegerea ar putea fi înlăturate într-o măsură oarecare printr-un schimb sporit de vizite, atît oficiale cît şi neoficiale. S-a realizat o înţelegere cu privire la necesitatea de a se depune eforturi pentru înlăturarea obstacolelor din calea schimbului liber de informaţii şi de opinii şi de a se lărgi la maximum colaborarea între cele două ţări pe plan cultural, ştiinţific şi tehnic. S-a căzut de asemenea de acord că este necesar să se examineze în primul rînd măsurile în vederea colaborării în domeniul industriei, transporturilor, agriculturii precum şi în domeniul schimbului de informaţii asupra lucrărilor de cercetări ştiinţifice în zonele arctice.

S-a ajuns la concluzia că vizitele reciproce de delegaţii parlamentare ar contribui la o mai bună înţelegere între U.R.S.S. şi Canada, la întărirea legăturilor dintre ele.

Miniştrii Afacerilor Externe au recunoscut că modul diferit de a privi problemele politice şi economice a guvernelor lor nu trebuie să fie un obstacol pentru colaborarea în multe probleme practice, pe baza interesului reciproc şi a dorinţei de a contribui la cauza păcii şi la relaţii de bună vecinătate. O asemenea colaborare va fi bazată pe principiul neamestecului unei ţări în treburile interne ale celeilalte şi va fi însufleţită de dorinţa celor două ţări de a lucra împreună pentru stabilirea păcii în întreaga lume şi pentru asigurarea securităţii.

Inainte de a pleca din U.R.S.S., L. B. Pearson a vizitat Crimeea, unde a fost primit de N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., şi N. S. Hruşciov, membru al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Declaraţia guvernului sovietic adresată guvernului Iranului

MOSCOVA 12 (Agerpres). — TASS transmite declaraţia guvernului sovietic adresată guvernului Iranului:

La 12 octombrie, V. M. Molotov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S. l-a primit pe dl. Etesami, însărcinat cu afaceri ad-interim al Iranului în U.R.S.S., şi i-a făcut următoarea declaraţie:

„Din ştirile publicate în presă, guvernul sovietic a aflat că guvernul Iranului intenţionează să adere la alianţele militare turco-irakiano-pakistaneze, aşa-numitul pact de la Bagdad la care participă de asemenea şi Anglia. In această problemă guvernul sovietic nu deţine informaţii din partea guvernului iranian, dar el nu poate să nu acorde o importanţă serioasă ştirilor menţionate.

In legătură cu aceasta guvernul sovietic consideră necesar să declare următoarele:

Incheierea pactului de la Bagdad a însemnat crearea unei grupări militare în Orientul Apropiat şi Mijlociu, care este unealta anumitor cercuri agresive ce nu sînt interesate în consolidarea păcii şi securităţii internaţionale. Crearea unei asemenea grupări are totodată scopul de a menţine şi restabili dependenţa colonială a ţărilor din această regiune.

Aderarea Iranului la această grupare militară este incompatibilă cu interesele consolidării păcii şi securităţii în regiunea Orientului Mijlociu şi Apropiat şi este în contradicţie cu relaţiile de bună vecinătate ale Iranului cu Uniunea Sovietică şi cu obligaţiile contractuale cunoscute ale Iranului".

Dl. Etesami a declarat că va remite neîntîrziat această declaraţie guvernului Iranului.

Din ţările de democraţie populară

R. P. Chineză

Succese însemnate

In diferitele regiuni ale Republicii Populare Chineze continuă strîngerea bogatei recolte din acest an. A luat sfîrşit recoltarea de culturi cerealiere în provincia Anhuei. Anul acesta în această provincie s-au recoltat 10.100 milioane de ţzini (un ţzin = 0,5 kg) de grîne. La orez s-a obţinut un surplus de 900 milioane ţzini mai mult decît în anul 1952, cînd s-a obţinut o recoltă îmbelşugată.

Anul acesta, planul recoltării bumbacului va fi depăşit. Potrivit unor date preliminare în provincia Henan se vor recolta peste 370 de milioane de ţzini de bumbac brut. Planul recoltării bumbacului în provincia Ciţeţzian va fi depăşit cu 15-20%. S-a obţinut o recoltă bogată de bumbac şi în regiunea autonomă Sinţzian — Uigură, unde cultivatorii de bumbac recoltează de pe fiecare mu de pămînt (un mu = 0,06 hectare) în medie cîte 327 de ţzini de bumbac.

Anul acesta plantaţiile de tutun din provincia Iunnan vor da ţării cu 30 % mai multe frunze de tutun decît anul trecut. De asemenea şi în Tibet s-a strîns o bogată recoltă de cereale. In regiunile situate de-a lungul fluviului Nianciu, recolta de orz şi de grîu este cu 10—20% mai mare decît recolta medie din anii trecuţi.

R. P. Ungară

Fruntaşi în pomicultură

Judeţul Szolnok din R. P. Ungară este renumit pentru producţia lui de mere. In grădinile fructifere din această regiune sînt cultivate cele mai preţioase varietăţi de meri. Datorită priceperii pomicultorilor în livezile de meri se obţin recolte de cîte 100—200 de chintale şi chiar mai mult. Astfel de recolte îmbelşugate de mere obţin cooperativele agricole de producţie „Partizanul" din Nyirbogdany, „Bajcsy-Zsilinszky" din Berkesz, „Pacea" din Nagykàllo, „Petöfi" din Nyirmeggyes şi Şandor Balla, ţăran muncitor cu gospodărie individuală din Dombrad, care la recenta expoziţie agricolă de la Budapesta au obţinut premiul I pentru producţia de mere.

In raionul Szabolcs livezile de meri ocupă 6.000—8.000 de iugăre şi se aşteaptă să se obţină o recoltă de mere de 7.000-8.000 de vagoane.

Inalta productivitate a livezilor de meri din Szabolcs se datoreşte agrotehnicii moderne, culturii intensive şi mecanizării muncilor în livezi.

In ultimii patru ani au fost plantate cu meri 10.000 de iugăre de pămînt, ceea ce înseamnă mai mult decît în 30 de ani înainte de eliberare. In viitorii opt ani, alte 50.000 de iugăre vor fi plantate cu pomi fructiferi şi în special cu meri Ionathan. Mecanizarea sporită şi efectuarea în colectiv a muncilor face posibilă nu numai plantarea de pomi pe mari suprafeţe ci şi cultivarea acestora în bune condiţiuni, precum şi reducerea cheltuielilor de producţie.

R. P. Bulgaria

Recoltarea mecanizată a sfeclei de zahăr

In regiunea Ruse se desfăşoară recoltarea mecanizată a sfeclei de zahăr. Anul acesta, pentru prima oară, staţiunile de maşini şi tractoare au adus pe cîmp combinele şi elevatoare pentru sfeclă.

Mecanizatorii de la S.M.T.-ul din satul Dve-Moghili, raionul Beleu, recoltează sfecla tot cu ajutorul combinelor şi elevatoarelor.

In toamna aceasta, staţiunile de maşini şi tractoare din regiune vor veni în ajutorul gospodăriilor agricole cooperative de muncă punîndu-le la dispoziţie zece combine de sfeclă şi 23 elevatoare de sfeclă cu care vor strînge recolta de pe o suprafaţă de 12.000 de decari.

R. P. Polonă

Vînzarea surplusului de cereale

Preţurile avantajoase şi avansurile în bani ce se primesc la încheierea contractelor determină pe membrii cooperativelor agricole de producţie din R. P. Polonă să contracteze cu organizaţiile comerciale pentru achiziţionarea cerealelor vînderea surplusului de cereale. Astfel de contractări au efectuat, de pildă, membrii a 219 cooperative agricole din voievodatul Poznan, a 117— din voievodatul Bydgoszcz, a 153 — din voievodatul Olsztyn şi a 170 — din voievodatul Opole.

Cele 219 cooperative agricole de producţie din voievodatul Poznan şi-au luat angajamentul de a livra peste 2.300 de tone de cereale din recolta anului acesta.

R. P. Albania

Sprijinul S.M.T.-urilor pentru efectuarea lucrărilor agricole de toamnă

In întreaga Albanie se desfăşoară în prezent o activitate intensă în vederea însămînţărilor de toamnă.

Anul acesta, ţăranii muncitori cu gospodărie individuală şi din cooperativele agricole de producţie au primit un ajutor sporit din partea staţiunilor de maşini şi tractoare, care au luat în ultimul timp o mare dezvoltare. Capacitatea lor este anul acesta de peste două ori mai mare în comparaţie cu anul trecut. Zeci de tractoare ajută pe ţăranii muncitori în satele unde pînă acum nu existau maşini agricole. Volumul muncilor agricole executate anul acesta de S.M.T.-uri va fi aproape de 48 de ori mai mare decît în toamna anului 1947, cînd au fost înfiinţate în Albania primele staţiuni de maşini şi tractoare.

Au fost realizate de asemenea importante progrese în extinderea mijloacelor mecanizate de însămînţare şi mai ales în ceea ce priveşte semănatul cerealelor.

Problema algeriană în discuţia Adunării Naţionale franceze

Partidul socialist retrage încrederea acordată guvernului

PARIS 12 (Agerpres). — In după amiaza de 12 octombrie au continuat în Adunarea Naţională franceză dezbaterile în legătură cu politica guvernului în Algeria.

Agenţia France Presse relatează că, în cursul dezbaterilor, grupul parlamentar al partidului socialist a depus o moţiune în care arată că „retrage încrederea acordată guvernului" şi respinge politica „de integrare" propusă de ministrul de Interne. Grupul parlamentar al partidului socialist cere dizolvarea actualei Adunări Algeriene şi instituirea unor alegeri libere pentru o nouă Adunare Algeriană care să facă posibilă cunoaşterea adevăratelor sentimente ale poporului algerian şi începerea unor tratative cu reprezentanţii adevăraţi ai Algeriei pentru a stabili viitorul statut al ţării.

Conferinţa miniştrilor Apărării din ţările membre ale N.A.T.O. a luat sfîrşit

PARIS 12 (Agerpres). — A fost dat publicităţii comunicatul final al conferinţei miniştrilor Apărării din ţările membre ale pactului N.A.T.O., care a avut loc la Paris între 10 şi 12 octombrie.

In comunicat se arată că în cadrul acestei conferinţe, care a servit ca o conferinţă preliminară şedinţei anuale a miniştrilor Afacerilor Externe, miniştrilor Apărării şi miniştrilor de Finanţe ai ţărilor N.A.T.O., au fost examinate rapoartele grupului permanent şi ale tuturor comandamentelor militare servind în cadrul pactului N.A.T.O.

Corespondenţii agenţiilor de presă occidentale au subliniat că conferinţa de la Paris a miniştrilor Apărării a examinat unele probleme legate de divergenţele din cadrul alianţei atlantice. Printre aceste probleme, corespondentul agenţiei United Press cita fricţiunile dintre Grecia, Turcia şi Anglia în problema Ciprului, dislocarea unor trupe franceze din cadrul unităţilor N.A.T.O. din Germania occidentală pentru a fi trimise în Africa de nord şi hotărîrea guvernului englez de a reduce efectivele forţelor armate britanice.

O escadră de nave de război engleze au sosit la Leningrad într-o vizită prietenească

LENINGRAD 12 (Agerpres). — TASS transmite: La 12 octombrie a sosit la Leningrad o escadră de nave de război engleze sub pavilionul amiralului Michael Denny, comandantul flotei din metropolă. Escadra este alcătuită din nava port-avioane „Triumph", puitorul de mine „Apollo", contratorpiloarele de escadră „Decoy", „Diana", „Chieftain" şi „Chevron".

In apropierea farului piloţilor, navele engleze au fost întîmpinate de un contratorpilor de escadră al flotei maritime militare sovietice însoţit de nave pentru vînătoarea de submarine. Vasul sovietic a tras 17 salve în cinstea amiralului Michael Denny, comandantul flotei din metropolă. Nava port-avioane „Triumph" a răspuns cu şapte salve în cinstea comandantului contratorpilorului de escadră sovietic. Escadra de vase de război engleze s-a apropiat de Kronstadt.

Noi măsuri luate de guvernul grec

ATENA 12 (Agerpres). — După cum transmite agenţia France Presse, noul guvern grec a dat publicităţii la 11 octombrie un comunicat în care anunţă că forţele militare greceşti nu vor participa la manevrele militare ale forţelor pactului Atlantic (N.A.T.O.) din cursul lunii octombrie. In comunicat se subliniază de asemenea că corpul expediţionar grec care se află în Coreea va fi în scurt timp rechemat în patrie.

Aceste măsuri, se menţionează în comunicatul guvernului Caramanlis, au fost luate ca o consecinţă a recentelor manifestaţii anti-greceşti din Turcia, pentru care Grecia nu a primit încă satisfacţie.

*

ATENA 12 (Agerpres). — In şedinţa din 12 octombrie, parlamentul grec a acordat investitura guvernului Caramanlis cu 200 de voturi pentru, 77 contra şi 2 abţineri.

Moţiuni în „spiritul Genevei"

MARGATE 12 (Agerpres). — Agenţia France Presse anunţă că în cadrul şedinţei din după amiaza de 12 octombrie a conferinţei anuale a partidului laburist britanic, participanţii au adoptat în unanimitate, fără a o mai supune votului, o moţiune cerînd ca Marea Britanie să stabilească relaţii normale cu R.P. Chineză şi ţările de democraţie populară.

In cadrul aceleeaşi şedinţe a fost adoptată o moţiune cu privire la politica internaţională, prezentată de sindicatul naţional al minerilor.

Prin această moţiune se cere guvernului britanic să preia iniţiativa unor convorbiri destinate să ducă la reducerea încordării internaţionale şi la stabilirea unui acord asupra dezarmării generale, pe baza unui control internaţional.

După cum relatează agenţia France Presse, în aceeaşi moţiune se cere de asemenea recunoaşterea drepturilor R. P. Chineze la O.N.U., evacuarea Taivanului de către trupele gomindaniste pentru a da posibilitate locuitorilor să decidă asupra viitorului insulei, încetarea cursei înarmărilor în regiunea Extremului Orient, extinderea principiului coexistenţei în Orientul Mijlociu, reglementarea conflictului între Israel şi statele arabe. In moţiune se cere de asemenea guvernului britanic să facă tot posibilul pentru a obţine reunificarea Germaniei în condiţii de pace şi libertate.

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii din R.P.R. Apare de două ori pe săptămînă. Redacţia: Bucureşti, Piaţa Scînteii. Telefon 7.60.10, 7.60.20. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".
Abonamente pe: 3 luni, 5 lei; pe 6 luni, 10 lei; pe 1 an, 20 lei. Abonamentele se fac de către oficiile poştale, factorii poştali, difuzorii voluntari de la sate, din gospodării colective, gospodării agricole de stat şi S.M.T. STAS — 3452 — 52